

Zohorský Hlas

XII. ročník

č. 6/2019

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

Milí priatelia, čitatelia Zohorského hlasu, po roku sme sa znovu ocitli v čase vrcholiaceho adventu a predvianočných príprav a ja by som si pre všetkých veľmi priaľa, aby sme to pociťovali ako príchod obdobia, keď ožívajú tie najzábavnejšie city aj v dušiach ľahostajných.

Som presvedčená, že tajomstvo Vianoc prebýva vo voňavom ihličí a šíri sa arómou vanilky, medu, klinčekov, badiánu, škoric, či opražených orieškov a mandlí. Vianoce - to je niečo čarokrásne a magické, čo mení hluč, hnev a nepokoj na tichú melódiu kolied. Je to šupinka z kapra, jačajúca sa v odlesku rozžiareného stromčeka. Je to túžobná spomienka na tých, čo už nie sú medzi nami. Je to iskierka - svetielko v dialke, čo mámi, pozýva bližšie a hreje ľudským teplom, ktoré potrebujeme vnímať po svojom boku.

V súčasnosti však mnohí z nás začínajú Vianoce chápať skôr ako nevyhnutnosť... vraj aspoň jeden deň v roku musí byť predsa taký, aby nám pripomenul, ako sa máme k sebe správať, a naplnil nám srdcia dobrotou, ktorú budeme potom šíriť aj počas nasledujúcich dní, mesiacov..., a to je minimálne smutné.

Dnes naozaj nie je ťažké nechať sa zlákať „komerciou“ z preplnených výkladov a obdarovať. No dar, určený pre tých, pre ktorých stojí za to žiť, by mal byť z hĺbky srdca. Skrátka...nech to nie je len to, čo zabalíme do papiera, ale to, že darujeme iným seba. A nezabudnite... našim šťastím nie je len to, že sa nám darí, ale každý deň, keď sme my a naši najbližší zdraví.

Prichádzajú Vianoce. Prijmite ich, prosím, menej materiálne a viac duchovne - ako čas otvárania ľudských srdiec, čas veselosti, lásky, pokoja a hlavne detskej radosti. Čas, keď sa môžeme na chvíľu zastaviť, zaspomínať si a zamyslieť sa nad čarom a atmosférou týchto sviatočných okamihov. Čas, kedy nesmieme zabudnúť na svojich blízkych, priateľov a známych, aby nikto nebol sám. Čas, kedy v našich domovoch nesmie chýbať úsmev, objatie a... trebárs bozk pod imelom nech je dychtivým svedkom tohto zblíženia. Skrátka, nech sú Vianoce aj pre Vás niečím výnimočným - bláznovstvom uprostred zimy, tajomstvami, objatím a nečakanými návštevami. Nech sú tieto Vianoce o láske, o teplých dlaniach, o úsmeve, či rozžiarených detských očiach a trebárs akýmisi „návratom do dób jaskýň: len jedlo, oheň, rodina“ (myšlienka P. Brown).

PS. Až pod vianočným stromčekom rozviažete mašličku, želim Vám, nech lásku a pokoj nájdete vo Vašom balíčku... ☺

Eva Bodorová

Milí spoluobčania,

dovoľte mi prihovoriť sa k Vám v čase, keď nás len pár dní delí od najkrajších sviatkov roka - Vianoc, ktoré sú plné pokoja, lásky a porozumenia.

Vianočné sviatky sú obdobím, na ktoré väčšina z nás netrpezlivo čaká, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné. Napriek tomu, že Vianoce sú každý rok, ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť.

Vianočné sviatky v každom z nás upevňujú základné ľudské hodnoty. Sme nežnejší, milší a láskavejší. Sú obdobím blížiaceho sa konca roka a očakávania toho nového.

Ako každý rok tak aj tento by som sa chcel úprimne poďakovať všetkým organizáciám, ktoré pracujú v našej obci za ich ochotu a pomoc, či už pri príprave, alebo organizovaní rôznych kultúrnych, spoločenských, alebo športových akcií a podujatí.

Ďakujem aj všetkým spoluobčanom, ktorí sa aktívne, alebo aj pasívne zapájali do obecných akcií. Tak isto ďakujem aj všetkým občanom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pridali ruku k dielu, aby život v našej obci bol krajší a spokojnejší.

Nemôžem zabudnúť ani na všetkých zamestnancov obce, zamestnancov technických služieb a zariadenia pre seniorov, a poďakovať im za svedomitú prácu, všetkým pedagogickým i nepedagogickým zamestnancom materskej a základnej školy za skvalitňovanie výchovy a vzdelávania našich detí.

Na záver Vám želim krásne vianočné sviatky, plné radosti, lásky, šťastia a Božieho požehnanie.

Želám Vám nový rok krajší a lepší ako ten starý, veľa osobných i pracovných úspechov, a aby sa Vám splnili Vaše prania a predsavzatia.

Nádherné Vianoce a šťastný nový rok!

Starosta obce Martin Zálesňák

„Už prichádzajú...“

„Ná, co sem sprostá, abych upratovaua až do bezvedomjá kvůli svátkom?! Šak dojde Ježíško a né hygienická kontrola! Navíc, ten chuapec, pokád vím, sa narodziu v chlěvje, tak sa bude u nás cícit aspoň jak doma, no né?!“ – takýmto vtípnym a čiastočne aj „otrepaným“ komentárom na tému predvianočných príprav ma prerušila z mojich driemot v čakárni u lekárky žena o niečo staršia odo mňa. Rozprávala sa s priateľkou a ja som sa chtiac-nechtiac stala svedkom ich rozhovoru.

„Máš pravdu, Mariško, a viš, že mne sa už nekedy nesce ani ten zaprášený stromek ešče z dob Márie Terézie tahat z pivnice do izby. Šak ten sa skúr podobá na ščetku na umívání fuaší jak na stromek. Kúpili sme ho nekedy dávno na Polských trhoch a co dneska? Dzeci už odrústli, každý z nich bjehá po svjece, majú svoje záujmy a rodziny a já ze starým, co už my dvá, nám už nic netreba. Dokonca, keby byli v ten deň šenky otevřité, sem si istá, že po večeri bych sedzeua sama doma jak noša a iba bych hledzeua do bedne jak inokedy, lebo starý by byu isce v šenku u Kratochvíla.“

(Mimochodom, ospravedlňujem sa všetkým Záhorákom, ak som Vám fragmenty tohto rozhovoru nereprodukovala celkom v zmysle záhoráckeho nárečia. Neverili by ste, aké je pre mňa náročné priblížiť Vám v písomnom prejave tento ich dialóg gramaticky a foneticky správne. To viete...*“otec Magyar, Szlovák matka a ja taký križovatka!”* ©)

Každopádne, ich rozhovor mi pripomenul môj zážitok z minuloročného adventu, keď som sa tesne pred Vianocami zobudila do vytopeneho bytu (prasklo nám potrubie v podlahe). V jedinom okamihu sa

tak náš advent plný túžobného očakávania zmenil na zúfalstvo a boj s časom, lebo aj ja mám dieťa, čo miluje tajomnú atmosféru Vianoc a sladké napätie pri rozbaľovaní darčiekov pod vianočným stromčekom. To však bolo razom ohrozené a my sme sa ocitli v decembri v mokrom, nevykúrenom byte bez teplej vody. Pomocnú ruku mi v tejto nezávideniahodnej situácii po odbornej stránke podal pán Granec zo Zohoru. Keď k nám prišiel, zhodnotil havarijný stav, vykasal si rukávy na košeli a spolu so svojimi kamarátmi – kolegami sa pustil do opráv. Zachránil tak naše minuloročné Vianoce, pričom za záchranu si neúčtoval žiadne sviatočné príplatky a ani tzv. „ťažké prachy“. Stal sa tak našim „priateľom v núdzi“ a právom sa zaradil do nášho zoznamu dobrých ľudí, čo majú srdiečko vždy otvorené a zaslúžia si naše: „Ďakujem!“. Myslím, že počas Vianoc si na jeho pomoc zakaždým spomeniem. Táto životná skúsenosť mi totiž pripomenula, že každý človek prežíva vianočné sviatky inak. Nieкто v hojnosti, nieкто v skromnosti, nieкто v zdraví a veselosti, nieкто v chorobe a v trápení, nieкто s priateľmi a rodinou, iný o samote. Nieкто v pokoji, nieкто v strachu o svoj život. Nieкто v teple, nieкого prenasleduje nepríjemný chlad a mráz. No, nech je to tak, či onak, zdá sa, a ja v tom dokonca vidím vysokú pravdepodobnosť, že aj v tomto chce všemohúci Boh zachovať rovnováhu, aby sme si uvedomili, čo máme, čo môžeme mať, čo strácame a čo pre nás zostane navždy už len priánim. Ja som si počas minuloročných vianočných sviatkov ešte viac uvedomila, že tie naše Vianoce sú perfektné tak ako sú. Najhlavnejšie totiž je byť spolu s rodinou a priateľmi a cítiť, že sme tu jeden pre druhého.

Eva Bodorová

Prestrešenie pódia na futbalovom štadióne

Obec Zohor v posledných rokoch premiestnila väčšinu kultúrnych, spoločenských a športových podujatí „pod holím nebom“ do priestorov multifunkčného športového areálu. Všetky tieto podujatia sprevádza aj kultúrny program. Nakoľko sa obci premiestnenie týchto spoločenských podujatí osvedčilo (spokojnosť účinkujúcich ako aj návštevníkov podujatí) obec vybudovala pevné prestrešenie pódia.

Obec si sľubuje od nového pódia zvýšenie komfortu, bezpečnosti a pohodlia účinkujúcich na obecných kultúrno-spoločenských podujatiach, ako aj bohatší kultúrny a spoločenský zážitok všetkých návštevníkov týchto podujatí.

Touto cestou sa chce obec Zohor poďakovať **Bratislavskému samosprávnemu kraju**, ktorý prispel na výstavbu tohto pódia dotáciou **4.154 €**.

Obec Zohor

Uznesenia z 8. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 15. 11. 2019

Uznesenie č. 8/1/2019 - Oza berie na vedomie

- určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková
- overovateľov: Ing. Ivan Mackovič, Rastislav Šubjak

Uznesenie č. 8/2/2019 - Oza:

- volí návrhovú komisiu v zložení: Miroslav Kovár, Martina Rybárová, Ing. Ján Polakovič, Ing. Milan Olejár
- schvaľuje navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 8/3/2019 - Oza berie na vedomie kontrolu uznesení.

Uznesenie č. 8/4/2019 - Oza súhlasí s odvolaním sa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 12C21/2017-395 zo dňa 20. 9. 2019.

Uznesenie č. 8/5/2019 – Oza:

- berie na vedomie vzdanie sa Ing. Polakoviča členstva v komisii vzdelávania a športu.
- volí Martinu Rybárovú za člena komisie vzdelávania a športu od 1. 12. 2019.

Uznesenie č. 8/6/2019 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku pre zákazku: "Plastové záhradné kompostéry na biologicky rozložiteľný komunálny odpad o objeme od 400 do 500 litrov v počte 450 ks." od spoločnosti Elkoplast Slovakia s.r.o., Štvrť SNP 155/72, 914 51 Trenčianske Teplice, IČO: 36851264, za cenu 23 997,60 € s DPH.

Uznesenie č. 8/7/2019 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku na dodávku a montáž stavby: „Rekonštrukcia domu smútku v Zohore“ od spoločnosti MAPEKA s.r.o., Pútnická 7583/82, 841 06 Bratislava, IČO: 36 688 843, za cenu 68.084,99 € s DPH.

Uznesenie č. 8/8/2019 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú ponuku Jána Granca, Dolná 139/59, 90051 Zohor, IČO: 32 637 101 na zákazku: „Zimná údržba miestnych komunikácií a verejných priestranstiev v obci Zohor na zimné obdobie 2019/2020“.

Uznesenie č. 8/9/2019 – Oza schvaľuje Dodatok č. 1 k VZN č. 2/2018 o úprave názvov ulíc a určení názvov novovzniknutých ulíc v obci Zohor s účinnosťou od 01. 03. 2020.

Uznesenie č. 8/10/2019 - Oza schvaľuje Zásady odmeňovania poslancov a volených členov komisií v obci Zohor s účinnosťou od 01.12.2019.

Uznesenie č. 8/11/2019 - Oza schvaľuje Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti Základnej školy Albína Brunovského, Obchodná 7, Zohor za školský rok 2018/2019.

Uznesenie č. 8/12/2019 - Oza schvaľuje Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti Materskej školy, Školská 2, Zohor za školský rok 2018/2019.

Uznesenie č. 8/13/2019 - Oza berie na vedomie Správu komisie vzdelávania a športu.

Uznesenie č. 8/14/2019 - Oza berie na vedomie Správu komisie kultúry.

Uznesenie č. 8/15/2019 - Oza berie na vedomie plnenie príjmov a čerpanie výdavkov rozpočtu obce Zohor k 30.09.2019 bez pripomienok.

Uznesenie č. 8/16/2019 - Oza berie na vedomie zmenu rozpočtu č.5 obce Zohor na rok 2019 **základe rozpočtového opatrenia starostu obce** k 28.10.2019 bez pripomienok.

Uznesenie č. 8/17/2019 - Oza schvaľuje zmenu rozpočtu č.6 obce Zohor na rok 2019 k 15.11.2019 nasledovne:

- presunom rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné výdavky	-151 184 €	Bežné výdavky	151 184 €
Kapitálové výdavky	76 548 €	Kapitálové výdavky	76 548 €
Finančné operácie - výdavky	0 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU VÝDAVKY:	-227 732 €	SPOLU VÝDAVKY:	227 732 €

- prekročením rozpočtovaných príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a prekročením rozpočtovaných výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	600 000 €	Bežné výdavky	76 056 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	10 617 €
Finančné operácie - príjmy	0 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU PRÍJMY:	600 000 €	SPOLU VÝDAVKY:	86 673 €

- viazaním rozpočtovaných príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a viazaním rozpočtovaných výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	-484 612 €	Bežné výdavky	-56 822 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	-652 002 €
Finančné operácie - príjmy	-500 000 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU PRÍJMY:	-984 612 €	SPOLU VÝDAVKY:	-708 824 €

Uznesenie č. 8/18/2019 - Oza schvaľuje Dodatok č. 3 k VZN č. 5/2018 o určení výšky finančných prostriedkov na mzdy a prevádzku na dieťa materskej školy a žiaka školského zariadenia na území obce Zohor s účinnosťou od 01.12.2019.

Uznesenie č. 8/19/2019 - Oza schvaľuje pre každého poslanca Obecného zastupiteľstva v Zohore, ktorý sa písomne nevzdal odmien, mimoriadnu odmenu vo výške 420 € za vykonanú prácu a ich zodpovedný prístup k povinnostiam za obdobie jún 2019 – november 2019.

Uznesenie č. 8/20/2019 - Oza schvaľuje v zmysle § 18c ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmenu pre hlavného kontrolóra obce Zohor vo výške 30 % z mesačného platu hlavného kontrolóra obce za obdobie jún 2019 – november 2019.

Uznesenie č. 8/21/2019 - Oza berie na vedomie Správu komisie finančnej, sociálnych vecí a zdravotníctva.

Uznesenie č. 8/22/2019 - Oza nesúhlasí s odpredajom obecného pozemku parc. č. 22187 reg. „C“ o výmere 2377 m², JUDr. Vladimírovi Škutovi, CSc., Fongová č. 10033/11, 831 06 Bratislava.

Uznesenie č. 8/23/2019 - Oza nesúhlasí s odpredajom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ vo vlastníctve obce Zohor žiadateľom p. Róbertovi Cabadajovi, Bohrova č. 1204/5, 851 01 Bratislava, za cenu 20 €/m² a p. Kataríne Petrovičovej, Riazanská č. 645/21, 831 03 Bratislava, za cenu 20 €/m².

Uznesenie č. 8/24/2019 - Oza súhlasí s odkúpením spoluvlastníckeho podielu o veľkosti ¼ pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ vo vlastníctve p. Róberta Cabadaja, Bohrova č. 1204/5, 851 01 Bratislava, za cenu 55,00 €/m² a s odkúpením spoluvlastníckeho podielu o veľkosti ¼ pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ vo vlastníctve p. Kataríny Petrovičovej, Riazanská č. 645/21, 831 03 Bratislava, za cenu 55,00 €/m².

Uznesenie č. 8/25/2019 - Oza nesúhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 21345 reg. „C“ žiadateľom p. Lucii Baďurovej, Wolkrova č. 5, 851 01 Bratislava a p. Pavlovi Rybárovi, Kvetná č. 27/A, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 8/26/2019 - Oza súhlasí prenájmu časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ o výmere 46 m², druh pozemku zastavané plochy: podľa predloženého geometrického plánu č. 84/2019 vypracovaného p. Antonom Čechom dňa 01.10.2019, žiadateľovi p. Martinovi Černákovi, Záhradná č. 36, 900 51 Zohor, za cenu vo výške 5,00 €/m²/rok, na dobu neurčitú formou ako prípad hodný osobitého zreteľa.

Uznesenie č. 8/27/2019 - Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 843/907 reg. „E“ p. Alžbete Horváthovej, Požiarická č. 400/16, 900 51 Zohor, minimálne za cenu stanovenú znaleckým posudkom s tým, že geometrický plán a znalecký posudok dá vypracovať žiadateľka na vlastné náklady. Formou ako prípad hodný osobitého zreteľa.

Uznesenie č. 8/28/2019 - Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 845/2 reg. „E“ o výmere 5 m² p. Márii Samochinovej, Kováčska č. 9, 900 51 Zohor. Formou ako prípad hodný osobitého zreteľa.

Uznesenie č. 8/29/2019 - Oza berie na vedomie správu komisie výstavby, životného prostredia a územného plánovania.

Uznesenie č. 8/30/2019 - Oza berie na vedomie Správu náčelníka obecnej polície.

Parkovanie v obci

So zvýšeným počtom obyvateľov obce sa úmerne zvyšuje aj počet motorových vozidiel v obci. Množia sa sťažnosti občanov na neprejazdnosť ulíc a parkovanie áut na chodníkoch. Podľa **zákona č.8/2009 o cestnej premávke** je zakázané stáť v protismere, parkuje sa len vpravo v smere jazdy, je zakázané stáť na chodníku, pokiaľ tam nezostane voľná šírka 1,5 m, je zakázané stáť na prechode pre chodcov, na verejnej zeleni, na vodorovnom značení označujúcom vymedzený priestor, v križovatke a v neprehľadnej zákrute. Taktiež je zakázané stáť na ceste, pokiaľ nezostane voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre oba smery jazdy. Najviac problematické sú ulice: A.Hubeka, Na Záhumní, Kvetná a Školská ulica (medzi základnou školou a materskou škôlkou a pred poštou) a parkovisko pred pekárňou. Medzi problémové chodníky patria chodníky: Na Trávníkoch, Na Záhumní a A. Hubeka.

Na základe uvedených skutočností starosta obce a poslanci obecného zastupiteľstva na zasadnutí Obecného zastupiteľstva Zohor dňa 15.11.2019 vznesli požiadavku na obecnú políciu, aby vykona-

la **najprv preventívne opatrenia** a to článok do obecných novín, upozornenia vodičov na mieste, upozornenia písomnou formou (napr. písomné upozornenie vložené za stierač vozidla, ak sa vodič dopustil priestupku). Týmto je potrebné docieľiť, aby ulice boli plynule prejazdné, aby chodci kvôli zle zaparkovaným autám nemuseli vchádzať na cestu a neohrozovali tým svoj život, aby boli prejazdné pre hasičskú techniku v prípade požiaru. Je potrebné aby vodiči parkovali svoje vozidlá na miestach na to určených (napr. parkovisko pri ihrisku), alebo vo dvoroch rodinných domov (ul. Na Záhumní, A.Hubeka a pod.)

Po uplynutí prechodného obdobia (cca 2 mesiace) ak nepríde k náprave, budú priestupky v doprave riešené v blokovanom konaní, resp. budú odstupované na vyriešenie na Dopravný inšpektorát OR-PZ Malacky. Veríme, že k tejto situácii nebude musieť dôjsť a že každý vodič bude dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Za pochopenie ďakujeme!

Obecná polícia Zohor

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. q (vodič nesmie zastaviť a stáť na chodníku) s poukázaním na § 52 ods. 2 (ak ide o zastavenie alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m)
- Porušenie § 25 ods. 1 písm. s (vodič nesmie zastaviť a stáť na cestnej zeleni a inej verejne prístupnej zeleni, na ostrovčekoch a deliacich pásoch, ak to nie je dovolené dopravnou značkou)
- Porušenie § 23 ods. 1 (vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. c (vodič nesmie zastaviť a stáť na prechode pre chodcov alebo na prechode pre cyklistov a vo vzdialenosti kratšej ako 5 m pred nimi)

- Porušenie § 23 ods. 1 (vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty)
- Porušenie § 3 ods. 2 písm. b (zákaz zastavenia a státia)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. q (vodič nesmie zastaviť a stáť na chodníku) s poukázaním na § 52 ods. 2 (ak ide o zastavenie alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. q (vodič nesmie zastaviť a stáť na chodníku) s poukázáním na § 52 ods. 2 (ak ide o zastavenie, alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m)
- Porušenie § 23 ods. 1 (vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty)

- Porušenie § 23 ods. 1 (vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. q (vodič nesmie zastaviť a stáť na chodníku) s poukázáním na § 52 ods. 2 (ak ide o zastavenie alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m)

- Porušenie § 3 ods. 2 písm. b (zákaz zastavenia a státia)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. s (vodič nesmie zastaviť a stáť na cestnej zeleni a inej verejne prístupnej zeleni, na ostrovčekoch a deliacich pásoch, ak to nie je dovolené dopravnou značkou)

- Porušenie § 25 ods. 1 písm. q (vodič nesmie zastaviť a stáť na chodníku) s poukázáním na § 52 ods. 2 (ak ide o zastavenie, alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m)
- Porušenie § 23 ods. 1 (vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty)

- Porušenie § 23 ods. 1 /Pri státi musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy/

Slávnostná akadémia

Dňa 29. novembra sa konala v kultúrnom dome slávnostná akadémia pri príležitosti pripomenutia si prvej písomnej zmluve o obci Zohor. Chotár obce bol nepretržite osídlený už od staršej doby bronzovej, ale prvá písomná zmienka o nej pochádza z roku 1314. Teda pred 705 – mi rokmi. Je to krásne jubileum hodné pripomenutia si.

Pri tejto tak významnej udalosti sa rozhodlo Obecné zastupiteľstvo v Zohore a starosta obce Zohor udeliť „Cenu obce“ a Cenu starostu“ občanom Zohora, ktorí sa zaslúžili svojou prácou a významným konaním o reprezentáciu obce.

Na základe čl. 34 Štatútu obce Zohor „Cena obce“ bola udelená pani Jane Ščepánkovej, Milanovi Kimličkovi a manželom Cecílii a Karolovi Lackovým.

Jana Ščepánková je dlhoročnou kronikárkou obce Zohor, desať rokov pracuje v pozícii členky redakčnej rady Zohorského hlasu. Momentálne je šéfredaktorkou tohto periodika. Ako pracovníčka Miestnej ľudovej knižnice v Zohore dosahuje veľmi dobré výsledky, za čo jej predseda Bratislavského samosprávneho kraja v roku 2013 udelil „Ďakovný list“ za obetavú prácu v prospech knižnice a obyvateľov obce Zohor. Vždy rada poradí a má profesionálny prehľad o knihách a literatúre. Podnetná je jej práca s deťmi. Organizuje rôzne súťaže a aktivity pre deti – čitateľský maratón, Noc s Andersenom, Po stopách literatúry a pod.

Milan Kimlička bol spoluzakladateľom a dlhoročným členom folklórneho súboru Zóhran. Od tanečníka sa vypracoval až po vedúceho súboru. Svoj potenciál a skúsenosti vedel využiť pri výchove nových pokračovateľov ľudových tradícií v Zohore. V oblasti zohorského folklóru znamená neodmysliteľnú súčasť v reprezentácii našej obce a vo výchove mládeže. Vo svojom rodinnom kruhu viedol svoje deti k láske k folklóru a ľudovým tradíciám.

Manželia Cecília a Karol Lackovci dlhoročne a nezištne pracovali v radoch miestnych dobrovoľných hasičov, podieľali sa na organizovaní rôznych podujatí, ktoré pripravili naši požiarnici. Pôsobili aj ako poslanci Obecného úradu v Zohore, kde obetavo pracovali pre rozvoj obce. Pani Cilka dlhoročne spieva v speváckom Zbore pre občianske záležitosti a s hlasom pána Karola sa stretávame pri rôznych obecných akciách. Spolu hrajú v ochotníckom divadle Šáchor.

Cenu starostu obce udelil starosta Martin Zálesňák Andrejovi Lackovi, Jánovi Hladíkovi a manželom Ivane a Františkovi Grelikovým.

Andrej Lacko v roku 1999 založil divadelný spolok Šáchor a nadviazal tým na tradíciu ochotníckeho divadla v našej obci. Autor-sky i ako režisér sa podieľal na predstaveniach divadla, ktoré súbor odohral nielen v našej obci, ale na mnohých ďalších miestach, čím sa zaslúžil o reprezentáciu našej obce. Od roku 2016 organizuje divadelný festival Traktér, ktorý významne obohacuje kultúrny život v našej dedine. Festival si našiel tradičné miesto a veľa nadšených divákov, nielen z radov našich občanov, ale aj širokého okolia. Divadelný súbor Šáchor pod jeho vedením sa podieľa na organizácii obecných akcií. Za jeho záslužnú činnosť v oblasti kultúry a pri príležitosti 20. výročia založenia divadelného spolku mu starosta udelil Cenu starostu obce Zohor.

Ján Hladík sa venuje voľnej výtvarnej tvorbe založenej na harmonickom spojení umeleckej fotografie s grafickými prvkami. V roku 2013 získal celosvetovo prestížne významné ocenenie QEP (Qualified European Professional Photographer) v oblasti umelecká fotografia, ktoré udeľuje Európska federácia profesionálnych fotografov. Je autorom knihy venovanej Strednej umeleckopriemyselnej škole v Bratislave, ktorej je absolventom. Má za sebou veľa významných výstavných a kultúrnych projektov a realizácií doma i v zahraničí. V obci organizoval spomienkové

večery venované významným zohorským osobnostiam. Šíri odkaz Albína Brunovského formou akcií zameraných na stretnutia výtvarne nadaných detí a ilustrátorov. Pri príležitosti jeho životného jubileá mu starosta udelil Cenu starostu obce Zohor.

Manželia Ivana a František Grelikovci dostali Cenu starostu obce Zohor za nadviazanie a uchovávanie ľudových tradícií našej obce. Obaja sa už od detstva venujú zohorskému folklóru. Momentálne sú vedúcimi folklórnej skupiny Zóhran. Štafetu prebrali od pána Milana

Kimličku. Lásku k folklóru a k ľudovým tradíciám preniesli aj na svoju dcéru Kristínku, ktorá sa venuje deťom. Snažia sa zachovať pôvodné tance, pesničky a hlavne kroje pre ďalšie generácie. Viac-krát sa zúčastnili na celoštátnej prehliadke sólistov tanečníkov v ľudovom tanci Šaffova ostroha v Dlhom Klčove, či už ako tanečníci alebo poradcovia. V tomto roku sa so súborom zúčastnili folklórneho festivalu vo Východnej, kde sa predstavili s pásmom „Čepčenie“. Ich tanečné prevedenie zohorských tancov nechýba takmer na každej akcii v Zohore, ale i v blízkom a ďalekom okolí.

Krásne chvíle pre ocenených, ale aj pre obec spríjemnili deti našej obce, z materskej, základnej školy, deti zo skupiny Vega a folklórny súbor Zóhranček.

Všetkým oceneným srdečne blahozeláme a prajeme veľa síl do ďalšej práce.

Redakcia Zohorského hlasu
foto: M. Baďurová

Deň osvetových pracovníkov

Malokarpatské osvetové stredisko v Modre pri príležitosti Dňa osvetových pracovníkov zorganizovalo dňa 24. októbra 2019 v Dome kultúry Zrkadlový Háj Bratislava-Petržalka stretnutie osvetových pracovníkov a pracovníkov v kultúre, na ktorom boli odovzdané ocenenia „Osvetový pracovník roka“, ako aj ocenenia „Za rozvoj kultúrno-osvetovej činnosti a zachovávanie kultúrnych tradícií v kraji“.

Na základe návrhu Komisie kultúry pri Obecnom zastupiteľstve v Zohore medzi ocenenými bola p. Ľudmila Zálesňáková. Jej záslužná činnosť v oblasti kultúry je určite každému známa. Ako dlhoročná učiteľka viedla deti k láske a úcte k tradíciám našich predkov, venovala sa divadelníctvu, svojimi článkami prispievala a prispieva do Zohorského hlasu a ďalších periodík. Dvadsať rokov bola kronikárkou obce a svojimi zápismi zachytávala históriu obce. V roku 2013 získala Cenu obce Zohor. Napriek svojmu veku je stále aktívna, pripravuje besedy pre žiakov a seniorov, moderuje kultúrne a spoločenské podujatia, ktoré súvisia s dejinami a životom v obci a regióne. Je súčasťou cirkevného zboru Glória, ktorého vystúpenia sprevádza hovoreným slovom.

Pani Zálesňákowej srdečne blahozeláme k získanému oceneniu a želáme jej veľa zdravia, aby ešte veľa rokov bola súčasťou kultúrneho a spoločenského života našej obce.

Mgr. G. Kafková

Október mesiac úcty k starším

Niet snáď krajšieho obdobia v prírode ako je jeseň, keď sa vietor hrá s nádherne zafarbeným lístím. I v živote človeka sú okamihy, keď si uvedomuje svoje roky a svoju „jeseň života.“ A nie je to len rokmi, ale aj bohatými životnými skúsenosťami, múdrosťou, láskou a obetavosťou.

Mesiac október je už oddávna venovaný úcte k starším.

Každoročne sa naši dôchodcovia stretávajú v kultúrnom dome, kde im obec pripraví kultúrny program a malé pohostenie. Neboľo tomu inak ani tento rok.

V sobotu 19. októbra ich kroky smerovali do kultúrneho stánku, kde už bolo všetko pripravené. Na pódiu vyhrávala detská skupina Vega pod vedením A. Prečúchovej Štefanovičovej. Ich pesničky všetkých naladili na tú správnu strunu. Úvod kultúrneho programu patrilo recitátorky Anetke Trnovskej, no bez príhovorov nášho starostu Martina Zálesňáka by táto sláva nemala ten správny „šmrnc.“ Po ňom nastúpili mažoretky ELLA z Malaciek. Predstavili sa malé i veľké slečny s paličkami. Ich vystúpenie bolo ako vždy jedinečné.

Potom prišlo na rad oceňovanie jubilatov. Na pódium sa dostavili dámy a páni vo veku sedemdesiat, osemdesiat, ale i deväťdesiat rokov. Po nich prišli na rad manželské páry, ktoré to v dobrom i v zlom ťahajú päťdesiat a dokonca i šesťdesiat rokov. Klobúk dolu pred nimi. Nezabudlo sa i na najstaršiu občianku Zohora pani Jurovýčovú, ktorá sa v januári dožila 96 rokov. Tešili sme sa na veľkú oslavu storočnice pána Vendelína Fumača, ale človek mieni a Pán Boh mení a pán Vendžo stovku oslávil už tam hore medzi anjeli.

Oslávencom prajeme všetko najlepšie a hlavne pevné zdravie.

Na každej oslave musí byť aj niečo dobré pod zub. Nebolo tomu inak ani na tej našej. Postarali sa o to zamestnanci obecného úradu a žiaci základnej školy pod vedením pani učiteľky Bibiany Štefanovičovej, ktorá má pod palcom i moderovanie celej akcie. Po oficiálnych nastala voľná zábava. Do tanca, ale na počúvanie vyhrávali manželka Červienkovci bez ktorých by to nebolo ono. V momente bol parket plný.

Čas je však neuprosný kamarát a ani sme sa nenazdali a museli sme sa s našimi skôr narodenými rozlúčiť. Ale nie na dlho, veď sa s nimi stretávame takmer dennodenne na uliciach našej dediny. Najkrajšie na týchto každoročných posedeniach je to, keď vidím tie známe tváre aj o rok.

Takže milí naši dôchodcovia teším sa na Vás všetkých opäť o rok a nebude chýbať ani povinné fotografovanie.

J. Ščepánková

Slávnostné uvítanie detí do života

V piatok 15. novembra 2019 sa na obecnom úrade opäť konala milá slávnosť - slávnostné uvítanie detí do života. Privítali sme dvanásť nových občanov – novorodiatka, ktoré sa narodili od 1.1.2019 do 30.8.2019 a ktorých rodičia prejavili záujem o účasť na tejto milej slávnosti. Starosta obce Bc. Martin Zálesňák vo svojom príhovore zaželal rodičom veľa síl a trpezlivosti pri výchove svojich ratolestí, de-

tičkám veľa zdravia, lásky, úspešný a šťastný život. Na slávnostnom uvítaní vystúpili so svojim programom deti z Materskej školy Zohor.

Malým drobčekom prajeme, aby sa im na tomto svete páčilo, aby ich nepríjemné veci v živote obchádzali a čo je najdôležitejšie, aby boli zdraví.

Mgr. Gabriela Kafková, OcÚ Zohor

Oslava divadelnej kultúry

Divadelný spolok Šáchor je tu už neuveriteľných dvadsať rokov. Dvadsať rokov ochotníckeho divadla a stodvadsaťtri nadšencov rôznych vekových kategórií, ktorých spojila láska k divadlu.

Začali to tak nasmelo. V roku 1999 v kostole sme mali možnosť vzhliadnuť ich prvotinu, muzikálové predstavenie Dieťa z Betlehému. Na ďalšie predstavenie sme si síce museli počkať dva roky, ale stálo to zato. Bolo to tanečno-divadelná hra o drogách a duchovných hodnotách človeka s názvom Dr. Alfa. A potom sa to už rozbehlo. Prišli hry v záhoračtine: Hrachová poléfka, Nevjescino koleno a k temu svadební omáčka, detektívka Klenotník, rozprávka Čertova čižma a skutočný príbeh, ktorý sa odohral v našej dedine Breviár teciny Franciny. Autorom väčšiny hier a režisércom všetkých divadelných predstavení je zakladateľ divadelného spolku Andrej Lacko.

Súčasťou divadla je aj spevácky zbor Vernosť, ktorý obohacuje hry svojim spevom.

S ich tvorbou sa stretávajú aj deti pri mikulášskych posedeniach. Vždy si pre ne pripraví krátky poučný príbeh a potom spolu privítajú Mikuláša.

Posledné štyri roky pripravujú pre nadšencov ochotníckeho divadla lukulské hody v podobe divadelného festivalu Traktér.

„Milý náš oslávenec, k Tvojmu krásnemu jubileu Ti prajeme veľa skvelých a tvorivých nápadov, veľa síly a radosti z práce, skvelých hercov, režisér, kulisárov, kostymérov, ale hlavne ľudí, ktorí budú žiť

divadlom tak, ako ním žijú tí, ktorí boli pri tvojom zrode a sú s tebou i teraz.“

A pridávame blahoželanie aj od pána starostu Martina Zálesňáka.

„Kolektívu divadla Šáchor želám veľa úspechov a tvorivých síl v divadelnej činnosti. Ste nositeľmi kultúry na dedine a pokračujete v ochotníckej tradícii Zohora. Želám vám, aby ste svojimi divadelnými vystúpeniami, programom a celou svojou činnosťou oslovovali a priťahovali čo najviac našich občanov.“

A ešte pozdrav od pani učiteľky Milušky Zálesňakovej, ktorá lásku k divadlu dostala už do kolísky pri narodení od svojich rodičov.

“Teda milí naši divadelní ochotníci, do nastávajúcej dvadsiaty želám vám veľa nadšenia, úspechov, sily a radosti z dobre vykonanej práce.“

Redakcia Zohorského hlasu

Obnova a požehnanie prícestnej kamennej kalvárie - križa v Zohore v roku 2019

ZOHOR
VČERA A DNES o.z.

Mnohé roky sme jazdili okolo križa, ktorý bol obrastený drevinami a mnohí si ho preto ani nevšimli.

Reštaurátori po obliadke odhadli, že bez opravy by sa stavba znehodnotila a zrútila do troch rokov.

Obnovou toho, čo postavili obyvatelia žijúci v rôznych obdobiach života Zohora sa vyjadruje náš postoj a poďakovanie ich prácam, ich budovaniu, snaženiu. a súčasne sa buduje hrdosť na miesto, kde žijeme, buduje sa ZOHORANSTVO. Križ leží neďaleko európsky významnej cyklistickej cesty s názvom Cesta Železnej opony (Iron Curtain Trail). Je dobré, ak sa zahraniční a domáci turisti pohybujú po území, ktoré je upravené. Aj takýmto spôsobom sa napomáha cestovnému ruchu na Záhorí.

Obnovená pamiatka taktiež poukazuje na pochopenie jej hlbšieho posolstva predstavujúceho hodnoty pre veriacich aj neveriacich.

Na križi je tabuľka s textom:

„Tento Znak Spasenia k ucteniu Krista Pána za nás ukrižovaného a ku rozmnoženiu pobožnosti z nábožnej lásky postavili: Vachálek Ignác a manželka jeho Jozefka rod. Valovič v roku Pána 1912.“

Veľká vďaka patrí sponzorom, výnimočným ľuďom v rôznych spoločnostiach a z rôznych miest a obcí Slovenska, ktorí krátko po predstavení projektu porozumeli potrebe obnovy pamiatky, ktorú dali postaviť naši predkovia.

Sponzori:

Bratislavský samosprávny kraj	Ing. Pavel Banák
FCC Zohor, s.r.o.	Obec Zohor
DANUBIUS FRUCT, spol. s r.o. Dunajská Lužná	JAL, s.r.o., Bratislava
	KRAJN Stupava

Ďakujem manželom Mračnovcom, Vladimíre Jakabovej, Jozefovi Žembovi, Kníhtlači Gerthofer aj a množstvu nemenovaných ľudí za práce a podnety.

Obnovu realizovali reštaurátori: Mgr. art. Ján Telek, Mgr. art. Peter Gregvorek, Peter Košecký a Mgr. art. Michal Mišáni.

Obnovenú pamiatku požehnal 10. novembra 2019 farár ThDr. Miroslav Komorný, PhD za účasti obyvateľov Zohora.

Iniciátor a koordinátor obnovy:

*Ing. Mgr. Roman Šimoník,
predseda OZ Zohor včera a dnes*

Zábery pôvodného stavu a stavu po obnove križa

Divadelné dosky pišťali od šťastia

Od 8.11. do 17.11. naša obec žila divadlom. V kultúrnom dome prebiehal už 4. ročník festivalu ochotníckych divadiel „TRAKTÉR 2019“, ktorý má pod palcom divadelný spolok Šáchor. Aj tento rok si pre nás organizátori pripravili deväť divadelných predstavení. Svoje herecké umenie k nám prišli predviesť divadlá zo Slovenska a Čiech.

Ako prvé sa predstavilo české divadlo Břetislav z Břeclavy hrou „Na videnou, sbohem,“ vďaka ktorej sme sa ocitli v staničnej reštaurácii niekedy v rokoch 1940 až 1950. Pred očami sa nám odohrávali príbehy niekoľkých dobrých priateľov. Divadelníci z tohto divadla sa nám predviedli ešte snáď najznámejšou hrou od V. Shakespeara „Hamlet.“ Dej hry sa odohrával v nedávnej minulosti, keď boli v móde diskotéky a disco hudba. Diváci mali možnosť vidieť bravúry výkon predstaviteľa Hamleta Jakuba Kříže. Pred predstavením pán starosta obce Martin Zálesňák svojim príhovorom slávnostne otvoril festival.

p starosta – otvorenie festivalu

Naschledanou a zbohem

Hamlet

Ženský zákon

V sobotu sme si užili jedinečné predstavenie malackého divadla Na hambálku, ktoré k nám zavítalo s hrou od Jozefa Gregora Tajovského „Ženský zákon,“ ako inak v záhoráčtine. Premiéru tejto hry mali malačania ešte v roku 2002 a stále je žiadaná a hraná. Boli neskutoční! Takmer plná sála burácala smiechom pri rôznych slovných spojeniach, ktoré používali ešte naše starenky ako napr. „Co kukáš jak mrňa mräu?“

V nedeľu poobede Ovečkovo divadlo z Moravského Žižkova pripravilo hru pre deti „Kto sa bojí, nesmie na hody.“ S touto hrou sa predstavilo divadlo aj v materskej škole. Bol to príbeh o dedkovi, ktorý vymýšľa rôzne vtipné vynálezy a predvádza ich deťom. Pri tom ho vyruší vnuk Janko, ktorý chce od dedka aby ho naučil tancovať folklórne tance, aby mohol ísť s milou na hody na zábavu.

V podvečer nás potešila historická komédia „Počestné paní aneb mistr ostrého meče“ v podaní divadelného spolku bratří Mrštíku z Boleradíc. Dej hry nás preniesol do roku 1710 do prostredia barokných Pardubic, čomu odpovedali aj úžasné kostýmy všetkých účinkujúcich.

Usporiadatelia mysleli aj na žiakov a 15.11. doobeda sa sála kultúrneho domu zaplnila deťmi zo základnej školy. Divadelný spolok Gong z Bratislavy sa im predstavil hrou o známom apačskom náčelníkovi a jeho vernom bielom bratovi Old Shaterlandovi od spisovateľa Karla Maya „Na Winnetuovej hore.“ Herci v tomto zoskupení sú ešte v školopovinnom veku, ale na ich výkone to vôbec nebolo poznať. V priestoroch materskej školy sa deti stretli už spomínaným predstavením „Kto sa bojí, nesmie na hody.“ Detičkám sa hra veľmi páčila.

Večer sa predstavilo študentské divadlo Christoffer z Bratislavy s drámou od ruského spisovateľa A.N. Ostrovského „Búrka.“ Keďže táto hra bola písaná v polovici 19. storočia, študenti sa rozhodli, že ju preniesú do dnešnej doby.

Kdo sa boji nech nechodi na hody

Mistr ostrého meče

Osem žien

Na sobotu v podvečer bola naplánovaná Noc divadiel, ktorá sa však z dôvodu zaneprázdnenosti hercov z bratislavských divadiel nekonala. Škoda, ale tak možno nabudúce. I keď beseda s hercami sa neuskutočnila, divadelné predstavenie divadla Svatopluk z Hodonína „Osem žien“ sa konalo. A bolo sa na čo pozerieť. Príbeh mal detektívny nádych a až do konca nás dej držal v napätí, kto je vlastne vrah pána domáceho. Rozuzlenie prišlo až nakoniec a bolo prekvapujúce. Žiadna vražda sa neuskutočnila, len pán domu si vystrelil zo siedmich žien, s ktorými žil v jednej domácnosti. A prečo je v názve osem žien, no lebo tá ôsma, jeho mladšia dcéra mu v tom pomáhala.

Shakespeare festival otváral, a náhoda chcela, aby ho aj ukončil. Záhorácke divadlo zo Senice si naštudovalo jeho známu komédiu „Sen noci Svätajánskej“ pod názvom „Svatojánske drímoty.“ Z názvu je jasné, že text bol preložený do našej ľúbozvučnej záhoračiny a dej sa preniesol z Atén na staroveké Záhorie, konkrétne na lokalitu Zámčisko pri obci Unín, kde sa nachádzajú zvyšky starovekého hradiska.

Moderátori divadelných predstavení vždy predstavili režiséra diela, ktorý predstavil svoj súbor. Každé divadlo si ako spomienku odniesol keramický traktér, ktorý vyrobil náš keramikár František Hubek.

Bonbónikom na torte boli výstavy vo vestibule a v časti sály kultúrneho domu. V tej prvej sme mali možnosť si pozrieť fotografie hercov zo Slovenského národného divadla a tá druhá mapovala dvadsať rokov divadelného spolku Šáchor.

Výstava 20 rokov Šachor

Búrka

Na Winetuovej hore

Svatojánske drímoty

Neviem koľko divákov navštívilo tohtoročný festival, ale mám taký dojem, že záujem je z roka na rok väčší.

Divadelné brány sa zatvorili a diváci už len môžu spomínať na úchvatné herecké výkony hercov a tešiť sa na tie budúcoročné.

Skladám poklonu všetkým, ktorí priniesli divadlo do našej dediny. Milí organizátori, dobre to robíte a Váš výber hier bol výborný. Bola to všetohuť a pohladili ste naše divadelné srdiečka. Aj komédia, aj dráma, aj detektívka a niečo aj pre deti. Aj sme sa zasmiali, aj zamysleli ...

Moja vďaka patrí usporiadateľom a všetkým sponzorom, bez ktorých by divadlo do nášho „kulturáku“ možno neprišlo.

foto: Divadlo Šáchor, text: J. Ščepánková

POĎAKOVANIE – FESTIVAL TRAKTER 2019

Divadelný spolok ŠÁCHOR ako organizátor festivalu ochotnícky divadiel TRAKTÉR 2019 sa aj touto cestou chce poďakovať všetkým divákovi, ktorí prišli a pozreli si predstavenia. Vráťane detí zo zahorských škôl to bolo takmer 1400 návštevníkov. Aj vďaka vášmu záujmu o ochotnícke divadlo máme po dvoch náročných predĺžených vikendoch chuť a energiu začať pripravovať ďalší, v poradí už piaty ročník festivalu.

Veľká vďaka patrí tiež pánovi starostovi M. Zálesňákovi za jeho osobnú podporu a účasť na otvorení festivalu a tiež poslancom obce za ich pomoc a schválenie podpory festivalu.

Festival sa stal vyhľadávaným miestom na stretnutie s divadlom aj vďaka podpore našich ďalších partnerov, ktorými sú Fond na podporu umenia, Bratislavský samosprávny kraj a Nadácia SPP.

Poďakovanie tiež patrí Divadelnému ústavu za zapožičanie výstavy.

**Ešte raz ĎAKUJEME a tešíme sa dovidenia o rok!
STE FANTASTICKÉ PUBLIKUM.**

Odkaz Albína Brunovského, 2. ročník Detská kniha – prameň inšpirácie

Detská kniha nemá žiadnu hodnotovú paralelu. Je to nenapodobiteľná a nedostihná hodnota. Námetok môže byť veľa, budú to však námietky tých, ktorí buď zabudli na detský čas, alebo sa do neho nedokážu vrátiť. Spoločná tvorba dospelých profesionálnych výtvarníkov (bez titulov) – **Rozálie Habovej**, učiteľky v ZUŠ Malacky, **Mária Harnúška** zo ZUŠ Senica-Cerová, **Aloja Drahoša** a **Jána Hladíka** zo Zohora s deťmi Základnej školy Albína Brunovského v Zohore, Základnej umeleckej školy v Malackách a Senici (Cerovej) v dňoch 31. 9. – 1. 10. 2019 znova ukázala, aký je detská kniha fenomén. Okrem starších detí základných škôl sa spoločnej tvorby zúčastnili i moje vnúčatka škôlkari **Ivanka Poláková** (4 r.), **Tomáško Polák** (5 r.) a **Filipko Hladík** (6 r.), ktorí sa plnohodnotne začlenili do kolektívu a vytvorili svoje prvé krásne obrazy. Deti totiž kreslili a maľovali na veľké formáty. Filipko s Tomáškom obohatili program ich duetom Józín z bážin od prvej po poslednú notu na pódiu s originálnym tanečným doprovodom Tomáška Poláka.

Zo Základnej školy Albína Brunovského sa zúčastnili deti **Zuzana Miklášová**, **Zuzana Marošová**, **Hana Marošová**, **Ladislav Bodo**, **Michala Chalmovianska**, **Bronislava Mackovičová**, **Lucia Boháčová** a **Filipko Hladík** (1. trieda), zo ZUŠ Malacky **Oliverko Fitala** a žiaci zo ZUŠ Senica (Cerová).

V čase masmediálneho a multimedialného ohlupovania detí a mladých ľudí bez možnosti dať im priestor a čas na vytvorenie si vlastného názoru je kniha nenahraditeľným a nezničiteľným zdrojom inšpirácie a poznania. Nádherným spôsobom to po roku opakovanne ukázali deti, ktoré sa v našom kultúrnom dome stretli a pod Albínovým obrazom spolu s dospelými výtvarníkmi vytvorili živý ateliér, ktorého najcharakternejším znakom bolo ticho. Presne to ticho, ktoré je nenahraditeľné pri čítaní knihy, aby sa mohla predstavivosť naplno rozvinúť. Rozdiel bol len v tom, že sme písali rozprávkové príbehy farbičkami na kartóny a plátna. Deti boli neuveriteľne tiché a vnímavé každej rade, ktorú sme im my dospelí dali a nakoniec sa tešili z vlastných ilustrácií – obrazov na motívy príbehov z rozprávkových kníh európskych au-

torov – Hans Christian Andersen „**Malá Morská panna**“ a D’Alunoy „**Pávi kráľ**“. To ticho a ponorenie sa detí do výtvarného stvárnenia prečítaných textov bolo chvíľami až povznášajúce. Po tri dni sme boli všetci priatelia – žiaden vzťah žiak a učiteľ. Že to bola správna cesta v komunikácii dokazuje uvoľnená atmosféra bez zbytočného rešpektu detí k dospelým. Skrátka sme si užívali jeden druhého a najkrajšou našou odmenou boli otázky detí, či môžu prísť aj budúci rok. Určite a už sa na všetky aj ďalšie veľmi tešíme v dňoch 4. 5. – 10. 5. 2020 v kultúrnom dome.

Na druhý deň po spoločnej tvorbe sa uskutočnila vernisáž výstavy z vytvorených diel, na ktorej sme sa v príjemnej atmosfére stretli, naši malí umelci a ich rodičia. Zo spoločnej malej diskusie jasne vyplynulo poznanie, že deti majú knihy radi a nám dospelým to potvrdilo, že kniha je pre deti zdrojom vlastnej živej predstavivosti, ktorej sa pasívne vnímanie všakovakých povrchných a častokrát bezduchých multimedialných produktov nikdy nemôže prirovnáť.

Srdečne ďakujeme za angažovanú účasť a koordináciu pani riaditeľke Základnej školy Albína Brunovského v Zohore Ľubici Štefanovičovej, vedúcemu výtvarného odboru na Základnej umeleckej škole v Senici Štefanovi Orthovi a starostovi obce Zohor Martinovi Zálesňákovi za osobnú podporu a ústretovosť.

Ján Hladík

„Ad augusta per angusta“

Cestovali sme autom po D2-ke. Vlastne, my sme sa rútili po spomínanej diaľnici, keď sa partner rozhodol zapnúť rádio a z prijímača sa ozvalo: „Na diaľnici D2 pri Lozorne v smere na Malacky sa stala dopravná nehoda. Na úseku sa tvorí kolóna so zdržaním asi 20 minút. Vodiči, prosím, zvýšte opatrnosť!“

„Dofrasa!“ – zasipel partner a v okamžiku menil plynový pedál za ten brzdový. Vlastne, brzdili sme obaja. Ja len tak potajomky, mlčky a imaginárne, no v takejto situácii mám zakaždým strach, či to pri vysokej rýchlosti dokáže vodič ubrzdiť. Vtedy zatváram oči, nohami pretlačám podlahu v aute na mieste spolujazdca, pravou rukou sa kľúčovito držím kľučky od dverí akoby na znak žiadaného úteku a na tej ľavej ruke si držím palec, aby to aj tento krát dobre dopadlo, veď na rande s Bohom mám predsa ešte čas, no nie!?

Otvoriť oči sa osmelujem až vo chvíli, keď už intuitívne cítim, že ideme viac-menej krokom. Pomaly púšťam kľučku od dverí, uvoľňujem nielen kľíce v nohách, ku ktorým som sa dopracovala úspešným brzdením, ale aj moje stiahnuté ritné polky a monológ ordinárnych slov, ktoré sa valia z úst môjho partnera, sa pokúšam zmeniť na dialóg otázkou: „Čo sa stalo, že Ty dnes nemáš počas jazdy pustené rádio?“

„Áááale, odkedy zomrel Kája Gott, som už nejaký pregottovaný, lebo zo všetkých strán sa ozývajú len jeho piesne“ – hundre on a aby toto tvrdenie podložil aj dôkazmi, začne sa preklikávať rozhlasovými stanicami od Funrádia, cez Vlnu až po Jemné, či Reginu. A skutočne, v aute to zrazu znie asi takto: „V krajine, kde sa piesok lia..., mám rozprávkový dom..., a keď muž se ženou snída..., milenky pláčou...“

„No, vidíš?! Čo som povedal...všade len Gott!“ – mrzuto to okomentoval a jeho prst sa už-už dotýkal vypínača, keď som ho ubrzдила prosbou: „Prosím, nevypínaj to! Táto pieseň je krásna a Gott ju spieva so svojou dcérou Charlotte Ellou.“

Domov sme dorazili síce s miernym meškaním, no tak akurát rozospievajú, a keďže po vystúpení z auta som mala už obe ruky obsadené tekvicami na vyrezávanie, na náš zvonček som zvonila viac-menej nosom. No, čo Vám poviem?! Dvere nášho bytu sa otvorili a v nich stál syn s telefónom v ruke a so slúchadlami v ušiach a namiesto pozdravu nás vítal falošným: „...řeknu c'est la vie, c'est la vie, tímto končí bál, a to mě nebaví, nebaví, hrajte ještě dál, naposledy.“

„...aby som Ti ja nezahral naposledy! Okamžite si poupratuj ten svoj bordel!“ – začal sa tatko znova rozčuľovať. No, keďže náš tatko sa rozčuľuje snáď stále, čo znamená, že aj nonstop kričí (s výnimkou jeho spánku), naše dieťa, už zvyknuté na tento druh Jurského parku v našom byte, si z jeho momentálnej vyhrážky príliš ťažkú hlavu nerobilo a pomáhajúc mi odniesť tekvice pokračovalo: „Mami, zajtra sú v Zohore Bučové slávnosti. Mohli by sme na znak vyjadrenia úcty Maestroví Gottovi vyrezať z tekvice jeho podobizeň!“

„Čože?“ – vykrikla som zdesene. „Mami, prosím!“ – zopakoval syn. „Dieťa moje zúfalé, tak s týmto na mňa nechod! Ja s mojimi umeleckými nezručnosťami Ti mám pomáhať vyrobiť tvár Gotta?! Už vidím, ako ho v tej našej tekvici rozoznávajú aj ostatní návštevníci Bučových slávností. Toto si nemyslel vážne, však!“

„Tak vyrobme aspoň Včielku Máju“ – pokračoval on. „No, vidíš! To je návrh, ktorý by sme mohli úspešne zrealizovať aj my. Ok, je rozhodnuté. Tento rok vyrobíme Včielku Máju“- zaznelo moje súhlasné stanovisko a všetci traja sme sa pustili do diela. Pri práci sme počúvali „Gotčaskove hity“ a všetko by

išlo ako po masle, keby syn zrazu nevyjadril svoje pochybnosti: „Mami, ale veď tá naša včela sa na Včielku Máju vôbec nepodobá! Toto je skôr nejaká hipsterská Gottovka medonosná.“

„No, nech sa páči, maminko! Takto vyzerá vďačnosť nášho syna v praxi. Žiadne slová chvály, len kritika. Na budúci rok si už bude tekvicu vyrezávať sám, alebo spolu s ostatnými deťmi v kulturáku a v našom byte už nebude taký neporiadok ako dnes!“ – pridala sa do debaty tatko. Potom už len vytiahol foťák, urobil zopár záberov nášho diela a vyhlásil oficiálny záver našich kreatívnych prác, pretože sa v televízii práve začínali jeho obľúbené správy.

Na druhý deň sme sa po raňajkách vybrali do kultúrneho domu, kde sa už intenzívne pracovalo. Deti, maminky, oteckovia, starí rodičia,... – bol to skvelý pohľad a tá zručnosť detí bola neuveriteľná, úplne v zmysle myšlienky „Ad augusta per angusta“, čiže „cez prekážky k výšinám“. Milujem tento pohľad na spoluprácu detí a dospelých pri kreatívnej tvorbe, ktorej výtvyry nás posúvajú až k výšinám ľudskej fantázie. No, z môjho momentálneho zasnenia ma vyrušila otázka: „Vy asi hľadáte môjho otca, že?“ – spýtala sa ma dcéra pána Štefanoviča a pokračovala odpoveďou: „Ten je v kulturáku a maminka je tu niekde vonku“. „Ďakujem, už ju vidím.“- zareagovala som. Pani učiteľka Štefanovičová, učupená medzi dvomi stolmi, práve priliepovala z bezpečnostných dôvodov elektrický kábel o dlažbu, aby v tých miestach nedošlo k zraneniu v dôsledku zakopnutia. „Vitajte! Dúfam, že aj Vy ste si pre nás pripravili tekvicové strašidielko?“ – privítala nás s úsmevom, len čo nás zazrela v dave ľudí. „Áno, pripravili. Urobili sme včelu, no ešte musíme trošičku popracovať na detailoch, takže vám ju prinesieme až poobede.“ – odpovedala som natáhujuúc k nej ruku s igelitkou plnou sladkostí a drobností určených najmä deťom - za odmenu za ich umenie tohto druhu. „Tak ďakujeme a vidíme sa poobede“.

Poobede sa už kultúrny dom začal plniť nielen umeleckými dielami našich detičiek a dospelých, ale aj jadierkami, semienkami, ovocím, zeleninou, tekvicami a dobrotami z kuchýň, v ktorých sa pieklo, smažilo, varilo na tému „tekvicové recepty“. Všade bolo cítiť vôňu jesene, ktorá sa niesla vzduchom v symbióze s vôňou vareného vína a Mariškiných pečienok.

Vstupná hala kultúrneho domu bola krásne vyzdobená obrázkami maľovaných tekvičiek talentovaných zohorských detí. A nezabudlo sa ani na Bohyňu Záhoria, ktorá nám možno mala pripomenúť život a dielo zohorského rodáka Albína Brunovského (Vraj zvykol hovoriť: „Vyrástol som v zelenine.“).

Konečne sa mi podarilo zbaviť sa tej ťažkej včely, ktorú som ako jediná žena z nášho rodinného tria nemotorné držala v náručí. Za odmenu sme dostali Kinder vajičko a lampión a konečne sme sa mohli pokochať pohľadom na všetku tú tekvicovú krásu.

Ako prvý nás zaujal detailne spracovaný lev, sedel majestátne v strede miestnosti práve tak, ako sa na „Kráľa zvierat“ patrí. Skrátka, už len zarevať a zaspať. Vedľa neho po jeho pravej labe bola roztomilá bažina plná žiab, jaskyňa, či vzducholoď, čo prorokovala prítomným šťastný let, ale aj halloweenske hororové krvilačnosti, ktoré k tekvicovým slávnostiam už tak nejako patria. V jednom kúte medzi mega-tekvicami z našich polí si užíval na fúriku svoj fajront strýco Tekvičiak a vedľa leva po jeho ľavej strane sa na nás usmieval deťmi zbožňovaný snehuliak Olaf, čo dokáže navodiť vianočnú atmosféru i bez snehu. A neuveríte, ale... aj sa mi zdalo, keď som pri ňom stála a obdivovala na ňom všetky detaily, že mi šepká tým jeho typicky smiešnym hlasom: „Všetci občasi strácame hlavu a v zime o lete básnime, teraz však darujme svojim blízkym to, čo si najviac ceníme...“. Už-už som mala chuť túto jeho myšlienku zopakovať nahlas, keď ma vyrušil hlas tetušky, ktorá sa pri ňom taktiež pristavila, aby mu vyslovila svoju poklonu.

„Krásny, však? Tento si zaslúži vyhrať aj spolu s levom. No, povedzte, kde sa to v tých detských hlavičkách zrodí? Tolká fantázia a toľká krásna...“ - vyslovila sa a mne nezostávalo – ako inak - len s ňou súhlasiť.

Vonku už pobehovali krížom-krážom popri skupinkách dospelákov deti rôzneho veku a vrazu, s lampiónmi v rukách, či len tak si svietiac mobilmi. Niektoré z nich boli dokonca pomaľované na tvári, čo už tiež k tejto slávnosti patrí. Iné sa bavili rôznymi súťažnými disciplínami, či už hodom tekvic na určený terč, alebo hodom tekvic do diaľky, či chôdzou na chodúľoch pomedzi prekážky. Mnohí z nás sa už nemohli dočkať výsledkov súťaží, iní sa zase tešili na skorú tmú, aby lampióny v sprievode krásne vynikli. Ďalší chceli zas zažiť čo najskôr atmosféru v čarovnom lese plnom stríg, alebo svetelnú, či ohňovú šou. Niektorí stáli v zástupe na Mariškine pečienky, za ktoré by mohla rodina Samochinová získať, podobne ako Ivan Petrovič Pavlov v roku 1904, Nobelovu cenu za fyziológiu a medicínu, pretože tak intenzívne podporujú a do praxe pretavujú práve teóriu Pavlovho podmieneného reflexu, že si to snáď zaslúži až svetové ocenenie. Skrátka, už len pri myšlienke na ich pečienky mnohým z nás tečú slinky po brade, či nie?

Dedinou sa niesla krásna hudba a spev skupiny VEGA, čo zakaždým umocní perfektnú atmosféru tejto úžasnej akcie. Akcie, za ktorou sa ukrýva veľká chuť, dobrovoľná práca, finančné príspevky, či sponzorské dary, ako aj ukradnutý voľný čas nielen organizátorov, ale aj všetkých tých, ktorí k vzniku tejto už tradičnej udalosti nejakým dielom prispievajú. A... neviem ako Vám, no mne sa zdá, že ľudia odchádzajú z tejto slávnosti zvyčajne tak nadopovaní serotonínom, čiže hormónom šťastia, až to vyvoláva klamný pocit, že čokoláda a banány sú

našou každodennou povinnou stravou, nariadenou nejakou čudnou zdravotníckou organizáciou.

Keď pani učiteľka oznámila záver Bučových slávností a otvorila detskú diskotéku, odchádzali sme spokojne domov a ja som mala chuť cez vypožičaný a upravený text jednej nádhernej piesne poslať odkaz k nebesiam: „Hold, někdy se ví, co Bůh chystá... a my príde aj o rok dozaista zažiť čaro tohto miesta“, tak... „Maestro, odpočívajte v pokoji!, pretože... srdcia nehasnú a kým je Boh altruistom, všetko je v poriadku“.

Eva Bodorová

Recept na koláč, ktorý dostal od porotcov najviac hlasov

Čokoládový koláč

CESTO:

500 g tekvica
3 ks vajce
1 balíček vanilkový cukor
340 g kryštálový cukor
250 ml olej
3 PL kakao
320 g polohrubá múka
1 balíček kypriaci prášok do pečiva

POLEVA

350 g mliečna čokoláda Milka
350 ml 33% smotana na šľahanie
džem

POSTUP:

V miske zmiešame vajcia, vanilkový a kryštálový cukor. Pomaly prilejeme olej, pridáme kakao, múku, kypriaci prášok a nahrubo postrúhanú tekvicu. Tú sme predtým očistili, prekrojili a zbavili jadierok.

Cesto vylejeme na plech vystlaný papierom na pečenie. Pečieme vo vyhriatej rúre pri teplote 170°C približne 40 - 45 minút. Koláč necháme vychladnúť a stiahneme z neho papier na pečenie. Vrátime do plechu.

Kým sa koláč piekol, urobili sme si polevu: v hrnci sme zahriali šľahačku, roztopili v nej čokoládu, nechali zovrieť a povarili cca 2-3 minúty. Odstavili sme ju a nechali vychladnúť.

Vychladnutý koláč potrieme ľubovoľným džemom a vylejeme naň polevu. Necháme stuhnúť v chlade. Keď poleva stuhne, môžeme koláč posypať cukríkmi, orechmi, ozdobiť šľahačkou alebo servírovať len tak. Dobrú chuť!

Podakovanie

Organizátori „Bučových slávností“ by sa touto cestou chceli poďakovať všetkým sponzorom a priateľom detskej hudobnej skupiny Vega, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na skvelom priebehu akcie. Toto podujatie, nielen pre deti, dosiahlo už tradične vysokú úroveň a sme veľmi radi, že sa jej zúčastnili aj deti z okolia. Stalo sa jednou z najväčších a najlepších akcií v roku.

V tomto roku sme si mohli pozrieť okolo 170 exponátov a niekoľko desiatok výtvarných prác zo Základnej školy Albína Brunovského v Zohore, Materskej školy v Zohore a Súkromnej umeleckej školy Lozorno. Ďakujeme!

Naše poďakovanie patrí Materskému centru Motýlik za aktívnu spoluprácu počas tvorivých dielní. Zároveň ďakujeme za pomoc ZO Slovenského červeného kríža, Hasičskému zboru I a Obecnej polícii v Zohore.

Celé podujatie by sa však nemohlo uskutočniť bez výdatnej pomoci našich priaznivcov a sponzorov. Boli naozaj štedrý a patrí im za to obdiv a úprimná vďaka.

V prvom rade by sme chceli poďakovať pánovi starostovi Martinovi Zálesňakovi, ktorý prevzal nad touto celodennou akciou záštitu.

Ďakujeme sponzorom:

OCÚ Zohor, Raiffeisen banka, Tatra banka, Adams bar Zohor, manželia Timkovci, DJ Keram (p. Lacko Michal a p. Matlovič Peter), pekárňa Zohor p. Novotný, p. Ščepánková Antónia, Mäsiarstvo Miroslava Kovára, Reštaurácia Tykadielko, Vínotéka p.Kuchár, Cukráreň p. Samochinová, Kebab p. Hubek, Denný bar Margit p. Rybár, Detská móda p. Horváthová, Záhrada Zuzana p. Mackovičová, Železiarstvo ROSL p. Slezáková, Rozličný tovar Gulla p. Ščasná, Kníhtlač p. Gerthofer, Hobby Agra p. Urbanič, Lekárňa Dr. Max Zohor, p. Bodorová Eva, p. Kovárová (Hladíková) Barborka, p. Piváková Jarka, p.Kovárová Ingrid, p. Benková Adriána, p. Matúšek Dušan, p. Višváder Roman, p. Granec Ján.

Ďakujeme naším spoluorganizátorom:

p. Miklošovičová Simona, p. Prečuchová – Štefanovičová Andrea, p. Štefanovičová Barbora, p. Ščepánková Jana, p. Matlovičová Romana, Sirotová Karolína, Godulová Kristína, Kovárová Martina, Drienovská Lenka, Brauneckerová Nina, Rexová Alexandra, Caboňová Lenka, Amzlerová Kristína, Dúbravčíková Denisa.

Organizátori

Akademický sochár Alojz Drahoš

V tomto roku sa dožíva 65 rokov akademický sochár Alojz Drahoš PhD. „rodák zo Zohora a zároveň aj náš spoluobčan.

Vo svetovej sochárskej a plastikovej tvorbe je jeho meno pomerne známe. Svoje diela vystavoval nielen na Slovensku ale i vo svete. Spomeniem len námatkovo: Budapešť, Rím, Weimar, Lisabon, Colorado Springs, Berlín, Porto Sant Elpidio a iné.

Na Slovensku svoje diela vystavoval okrem Zohora aj v Bratislave, Nitre, Dunajskej Stredě, Myjave a v mnohých ďalších mestách.

Ku svojim plastikám a sochám pridal ešte maliarstvo a tvorbu plakiet. S tvorbou Alojza Drahoša sa môžete stretnúť aj v kultúrno-spoločenských priestoroch napr. Gajaroch, Veľkých Levároch, Košiciach, Borinke, Kráľovskom Chlmci, Bratislave, kde sú jeho sochy a plastiky umiestnené na čestných miestach.

V Zohore v kultúrnom dome je umiestnený reliéf z roku 1973 „Kultúra na dedine.“ Môžete na ňom vidieť výjavy z hudby, divadla, folklóru. Podieľal sa aj na realizácii pomníka vojakom červenej armády na obecnom cintoríne v Zohore a pomníka M. R. Štefánikovi, ktorý sa nachádza v parku pred kostolom. Na budove obecného úradu sa nachádza reliéf, ktorý pripomína vysviacku tejto budovy Andrejom Hlinkom. Jeho posledným umeleckým počinom, ktorý krásli našu obec je monumentálny kinetický pamätník „Strom,“ ktorý vytvoril ako poctu majstrovi Albínovi Brunovskému. Socha sa nachádza v areáli základnej školy, ktorá od roku 2018 nesie meno po tomto svetoznámom umelcovi.

V článku sme spomenuli len malú časť diel, ktoré pán Drahoš za svoj život vytvoril. V mene redakcie Zohorského Hlasu mu chcem popriať všetko len to najlepšie, veľa zdravia a ešte veľa nových inšpirácií vo svojej umeleckej činnosti.

Za redakciu J. Štefanovič

Cigánski diabli

Dňa 17. októbra sme v našom kultúrnom dome privítali orchester Cigánski diabli v zahraničí známy aj pod názvom Gypsy Devils. Na pódiu prinášajú originálne nové virtuózne skladby a jedinečné aranžmány, v ktorých sa snúbia nezvyčajné hudobné kombinácie s nesmiernou dávkou temperamentu.

Orchester Cigánski Diabli – Gypsy Devils už 10 rokov reprezentujú Slovensko po celom svete, vystupoval už na všetkých piatich kontinentoch. Slovensko reprezentovali aj na Letných olympijských hrách 2008 v Londýne, Zimných olympijských hrách 2010 vo Vancouveri, na Expo 2008 v Zaragoze a Expo 2010 v Šanghaji. Hudobný svet obohacujú nielen vlastnými hudobnými projektmi, ale i projektmi, ktoré vytvorili pre symfonické a komorné orchestre a taktiež pre množstvo iných skvelých umelcov, s ktorými spolupracujú.

Kombinujú diela klasikov akými sú A. Vivaldi, J. S. Bach, W. A. Mozart, N. Paganini, J.A. Dvořák, G. Bizet, atď. s inými hudobnými žánrami ako napr. Jazz, Etno, Flamenco, Gypsy music a iné a vkladajú do nich nezameniteľné zmeny v rytme i harmónii obohatené im vlastnou neopakovateľnou virtuozitou. To všetko možno zhrnúť pod pojem Hudba a'la Cigánski Diabli (Music a'la Gypsy Devils).

Návštevníci zohorského koncertu mali jedinečnú možnosť vidieť ich naživo. Zahrali notoricky známe skladby, ale pridali aj niečo nové z albumu Kone a z muzikálu Cigánski diabli. Vedúci súboru Ernest Šarkózi je jeden z najlepších cimbalistov na svete a pri svojich cimbalových sóloch zdvihol takmer plnú sálu zo stoličiek. Úžasný bol i primáš Š. Banyák, no a samozrejme Silvia Šarkózi bola tiež perfektná. Snáď najväčší aplauz mala pri pesničke Čardáš dvoch srdíc.

Ľudia v sále sa neskutočne bavili a ten, kto prišiel určite odchádzal nadmieru spokojný.

J. Ščepánková, M. Mlčúchová

Materské centrum Motýlik a jeho akcie, spoluakcie...

Dňa 12.10.2019 sa konali v našej dedine Bučové slávnosti, kde v spolupráci s organizátormi vedúca Motýlika Janka Horváthová pripravila tvorivé dielničky pre menšie detičky. Pre tieto deti boli pripravené škrabošky k tejto téme, ktoré si mohli na mieste vymalovať. Pre najmenšie detičky boli pripravené hračky podporujúce vnímanie a jemnú motoriku. Počasie nám prialo, bolo slnečno a teplo. Prišlo veľa rodičov s deťmi. Ďakujeme za pekne pripravenú akciu aj tým, ktorí sa zúčastnili.

Dňa 26. 10. 2019 sa uskutočnilo v cvičebni Motýlika vianočné fotenie pre rodiny. Toto fotenie sa stáva tradíciou posledné roky. Tento rok pre veľký záujem boli zrealizované až dva termíny. Ďakujeme vedúcej Janke za vybavenie, organizáciu a čas strávený pri fotení, pani fotografke za krásne vianočné fotky a tiež veľkému záujmu rodín. Je to v dedine, nemusíte cestovať a za prijateľnú cenu. Ďakujeme za trvácne spomienky.

Dňa 30. 11. 2019 organizoval Motýlik v kultúrnom dome detskú burzu zimného oblečenia. Veríme, že si každý prišiel na svoje, či predávajúci alebo kupujúci. Počas roka sa koná ešte jedna burza detského oblečenia. A to letná. Ak neviete čo ďalej s detským oblečením, môžete ho na takejto burze predávať za symbolické ceny. Alebo ako kupujúci môžete pre svoje deti veľmi výhodne nakúpiť. Deti rýchlo rastú a veľakrát nestačia vynosiť jednotlivé kúsky oblečenia. Týmto spôsobom sme ekologickejší a tiež aj čo-to ušetríme.

Z.Suchová

Strašidelná škola – čarodejnícke stretnutie po 300 rokoch

Genovéva, kde si Genovéva? Jedno miesto je prázdne pri okrúhlym stole. Pri stole, kde sa po 300 rokoch odohrávalo stretnutie čarodejníckych majstrov. Taká tá „stretávka“. Veď to poznáte.

V tomto prípade, to bolo ale trochu iné. Teda nie trochu, ale dosť. Veď len tak po 300 rokoch, sa nik z nás nestretáva. To sú tie čary, čo sa diali v sobotu 9. novembra 2019 v našej škole. Opäť sa raz zmenila na školu strašidelnú a privítala tých odvážnejších, ale aj tých menej, aby im ukázala, čo všetko sa v škole deje za dverami. No a dvere boli vlastne celkom intenzívnym zážitkom. Dvere boli miestom, kadiaľ sme sa do školy dostali, aj odišli. Dvere boli aj miestom, kadiaľ sme sa dostali do tej čarovnejšej, či niekedy aj strašidelnejšej časti. Veď kto by povedal, že keď vlezem do skrine, ocitnem sa na mieste, kde sa bosorácke záškoláčky snažili ukázať svoju silu. Alebo, že sa v skrini môže ukrývať celé osadenstvo stretnutia po 300 rokoch? Skriňa hrala svoju silnú rolu. Dokonca aj tá, čo sa občas dokázala sama len tak premiestniť z miesta na miesto a z jej útrobov vykukol strašidelný člen školy. Sprievodcovia nás prevádzali cez tajomný lesík a bludisko tak, aby každý mohol nakuknúť do tých tajomných zákutí. A skúška odvahy ukázala, kto je ako na tom s odvahou. Poblednutá Siréna každému umožnila siahnuť si na dno a nájsť v tmavých čašiach skrývajúcu sa odvalu.

Aj tento rok o.z. A proč né? pripravilo interaktívnu zmenu školy na strašidelnú. Nielen deti

si tak mohli zasúťažiť v metlohode, či čarodejníckom triafaní do cieľa. Bufetík sa nestíhal obracať a obsluhovať čarodejníckymi balíčkami a čajom. Každý kto sa prišiel pozrieť, si prišiel na svoje. A že tých záujemcov bolo neúrekom. Veď had tajomstvachtívich sa tiahol do dialky popri celej škole.

Vďaka podpore Obecného úradu Zohor, p. Kirschnera, p. Gerthofera, Katke Kyselicove, VPGold a šikovným rukám zanietých ľudí sa opäť podaril tento pohľad za tajomné steny našej školy. A my, v združení A proč né? už pomaly kreslíme plány na ďalší ročník. Nechajte sa opäť prekvapiť.

A čo to bolo s tou Genovévou? Práve vďaka celej púti sme zistili, prečo sa jej nepodarilo dostať sa na stretnutie. Každý sa musí učiť, ináč zostane čakať niekde, kde nechce.

... Bolo ako nebolo, ale bolo veselo ...

Pri príležitosti mesiaca úcty k starším sa v kultúrnom dome konalo stretnutie dvoch generácií – detí a starých rodičov.

Tradičnú besiedku, ktorú sme každým rokom oslavovali v materskej škole sme museli pozdvihnúť o stupienok vyššie a to na oslavy v rámci dediny. Akosi sme sa rozrástli, čo sa týka počtu detí.

Malé deti zostali verné „škôlkarskemu vystúpeniu“ na domácej pôde. A čo ostatní?

Pre ostatné deti bol pripravený vyzdobený kultúrny dom. Deti s veľkou radosťou nacvičovali program, venovaný svojim babkám a dedkom a veľmi sa tešili na toto milé stretnutie. Každá trieda si nacvičila básne, piesne, scénky, tančeka a krásne darčeky. Samozrejme, že ich vyrobili detské rúčky. No úžasné! Vďaka patrí všetkým deťom a pani učiteľkám!

... Všetko bolo venované niekomu s veľkým srdcom. Babkám a dedkom! ...

Z vďaka za všetko, čo pre nich znamenajú. Veď sú studničkou spomienok, a kronikou ich bytia! Veď čestne stáli pri ich zrode!

... V očiach svojich vnúčať nachádzajú najkrajší dar žijúcej lásky vyvolávajúci pocit šťastia a potrebu dlho dlho žiť.

... A sprevádzať ich čo najdlhšie cestou životom. Veď sú pokračovateľmi ich vlastného.

Vo vestibule bolo veselo! Bolo ako nebolo! Deti a všetkých návštevníkov vítali žabiaci ľudskej veľkosti a naozajstná princezná z rozprávky. Táto vzácna návšteva sprevádzala deti od začiatku do konca. Rozvírila sa „SUPER NÁLADA.“

Milé slová pani riaditeľky Ľ. Mikušovej zahájili samotné vystúpenie detí. Bolo sa na čo pozerat! Deti sa prezentovali v plnej paráde. Vôkol spev, tanec, hudba, dobrá nálada! Z detí vyžarovala radosť, nadšenie, bezprostrednosť a nesmierna energia. Posielame „BOŽTEK“ na líčko každému jednému účinkujúcemu! Prečo?

... Pretože dokázali vyčarovať úsmev na tvári, pretože dokázali pohladit' „dušičku“ napriek vyroneniu slz stekajúcich po líčku ...

... Vďaka Vám dedko a babička! ...

Milé darčeky od žabiak a princeznej v podobe mydielka a žabičky, samozrejme sladkostí a spoločného fotografovania zostanú veľkou pamiatkou a spomienkou na túto vydarenú akciu.

Tešíme sa na „VIANOČNÉ STRETNIUTIE“ na ktoré Vás srdečne pozývame!...

Za MŠ Jana Cabadajová

Spojenie generácií v Zohore

Materská škola v Zohore v spolupráci so SENIOR ZOHOR n.o. vytvorili jedinečný projekt, kde sa vďaka našim najmenším zrodilo spojenie generácií v SENIOR ZOHOR. Pod vedením p. uč. Kratochvílovej tak prežili 17.10.2019 prvý deň z celého projektu a započali tak nové skúsenosti, zážitky na oboch stranách a obohatenie dvoch krehkých vekových kategórií. Na jednej strane sú to energické malé detičky

vo veku 4 až 5 rokov, so svojimi snami, predstavami, chuťou sa učiť nové a nepoznané a na druhej strane sú to naši najvzácnejší občania – seniory, krehké a skúsené bytosti s láskou v očiach a mnohokrát zraneným srdcom a chorobou. Vo štvrtok 17.10.2019 prišli deti do stacionára, nevediac, čo ich môže čakať, plné úsmevov a dobrej nálady. Stretnutie otvorili piesňou (na hudobný motív Zóhrané, Zóhrané, naše kone vrané...) a už v ten moment nám

bolo všetkým očividné, že toto doobedie bude plný vzácných momentov. Ten neopísateľný pocit, čo sa vryl do oboch strán, úsmevy, slzy dojatia a vrúcne privítanie, nás presvedčilo, že uskutočniť projekt bolo správnym rozhodnutím. Seniory v tento deň vytvorili svoju vlastnú Truhlicu zlatých spomienok za pomoci detí... A čo bude nablúde? Necháme sa prekvapiť a už teraz sa na stretnutie tešia vaši najmenší z Materskej školy.

Piesň projektu

Prišli sme, my ku Vám, zo škôlky Zohorskej,
Potešiť, zasmiať sa, objatie darovať.

! Sme my deti malé, zvedavé, hravé,
chceme Vám skrásliť deň, aj potešiť dlane. :!

Dáme Vám kus nášho času a srdiečka,
Vy za to úsmevy, múdrosti života.

p. uč. Mgr. Katarína Kratochvílová

Čo sa deje na našej škole...

Beseda o Slovenskom národnom povstaní

Pri príležitosti 75. výročia Slovenského národného povstania (SNP) sa na prvom stupni uskutočnila zaujímavá beseda s pánom Jurajom Štefanovičom. Pán Juraj je našim deťom už dobre známy ako milovník histórie a zberateľ vojenských pamiatok. Deťom porozprával zaujímavé fakty zo života vojakov a partizánov počas druhej svetovej vojny a SNP. Potom im odpovedal na zvedavé otázky a deti si mohli vyskúšať, ako im sedí vojenská prilba na hlave, či aké ťažké boli počas vojny zbrane. Pánovi Jurajovi ďakujeme a niekedy nabadúce dovidenia.

Divadelné predstavenie „Bedári“

Dňa 19.9. sme sa my žiaci 7. a 8. ročníka zúčastnili na verejnej generálke muzikálu „Bedári“ v divadle na Novej scéne v Bratislave. Muzikál je inšpirovaný známym románom od Victora Huga, o ktorom sa budeme učiť na hodinách literatúry. Celým predstavením nás sprevádzali úžasné spevácke a herecké výkony v podaní slovenských a českých muzikálových hviezd, ako napr. Dáriuš Kočí, Patrik Vyskočil, či Katarína Hasprová. Velkolepá scéna bola doplnená tematickou hudbou, nádhernými kostýmami a živým orchestrom. Divadlo sa nám páčilo a určite by sme si ho veľmi radi pozreli ešte raz. Za možnosť zažiť takýto kultúrny zážitok ďakujeme p. učiteľkám B. Štefanovičovej a E. Reszkovej.

Svoju komunikačnú zručnosť v jazykoch si žiaci vyskúšali 26.9., pri príležitosti Európskeho dňa jazykov. Na hodinách angličtiny s pani učiteľkou D. Valovičovou napísali deviataci list o sebe, našej škole a dedine, ktoré poslali do 13 európskych škôl. Na listy a pozdravy, ktoré žiaci dostali z iných škôl, potom cez internet odpovedali. Žiaci s pani učiteľkou Smrekovou zase vytvorili vláčiky, na ktoré potom napísali rôzne anglické a nemecké frázy. Prvostupniari sa zamerali na ovocie a zeleninu, ktoré si maľovali a vystrihovali a potom ich pomeňovali v rôznych jazykoch.

Žiaci našej školy sa venovali aj športovým aktivitám. V okresnom kole v Malackách súťažili chlapci aj dievčatá v cezpoľnom behu. Športovcom sa darilo. Tím chlapcov v zložení M. Dudek, S. Mundok a T. Skuhra obsadil 3. miesto a H. Zálesňáková, tak ako minulý rok aj tento skončila na 1. mieste.

Od 24. 9. – 27. 9. prebiehal v škole Európsky týždeň športu. Žiaci prvého stupňa začínali deň 5-minutovou rozcvičkou na školskom ihrisku.

Prebrané zo školského časopisu Zoško

„Mazutkou“ na Plavecký hrad

V sobotu 14. septembra sme sa s pani učiteľkou A. Smrekovou v rámci kultúrno-turistického krúžku vybrali na výlet na Plavecký hrad. Najprv sme cestovali historickým vláčikom ťahaným parným rušňom „Mazutkou“ do Plaveckého Podhradía. Túto výnimočnú jazdu organizoval Klub priateľov histórie železničnej dopravy. Vláčik bol veľmi pekný a uchovaný.

Potom sme vyšli na Plavecký hrad. Bol tam krásny výhľad. Hore sme sa najedli a cestou späť sme aj všetko vytrávili. Čakali sme a čakali, ale vlak stále nechodil. Pozreli sme na tabuľu a zistili sme, že ide až o hodinu. Sadli sme si teda pod strom k husiam a čakali. Nakoniec vláčik prišiel a šli sme domov.

V Zohore sa zrodili vynálezy pohonu parolodí

Dňa 6.októbra 2019 sa uskutočnila vo farskom kostole sv. Petra a Pavla v Záhorskej Bystrici milá slávnosť pod názvom „Umelecké pásmo venované 180. výročiu narodenia kňaza a vynálezcu Alojza Kofrányho“, ktorý pôsobil v Záhorskej Bystrici v rokoch 1886-1914. Málokto zo Zohorčanov vie, že Alojz Kofrány bol v rokoch 1868-1886, teda 18 rokov zohorským farárom. Práve u nás sa popri pastoračnej činnosti venoval aj vedeckému bádaniu v oblasti hydrauliky.

Účastníkov umeleckého pásma privítal správca farnosti v Záhorskej Bystrici dekan Ľudovít Pokojný, ktorý celé podujatie moderoval. Hovorené slovo striedali umelecké vystúpenia organovej virtuózky Zuzany Malatinskej a chrámového zboru Chorus Augustiny z Marianky pod vedením dirigenta Roberta Dinuša. Historický pohľad na život a dielo Alojza Kofrányho predniesol historik Martin Besedič. Vyberáme z neho nasledujúce časti, ktoré sa dotýkajú predovšetkým pôsobenia Alojza Kofrányho vo farnosti Zohor.

„Osobnosť Alojza Kofrányho sa väčšinou spomína v súvislosti s jeho zaujímavou činnosťou na poli techniky, kde sa do dejín zapísal objavom dvoch nových spôsobov pohonu parolodí pre riečnu i námornú dopravu. Menej sa však už v minulosti hovorilo o jeho príkladnom kňazskom živote, aktivitách, ktorými budoval farské spoločenstvá na miestach kde pôsobil, sociálnom cítení s chudobnými a chorými i o jeho angažovanosti vo veciach verejných. Kofránymu, rodákovi z juhu dnešného Slovenska, sa stalo Záhorie domovom počas celého obdobia jeho kňazskej služby, preto patrí nepochybne do panteónu významných osobností nášho regiónu.

Alojz Kofrány sa narodil 26. septembra 1839 v obci Tallós, dnešnom Tomášikove v galantskom okrese. Pochádzal z rodiny miestneho učiteľa a organistu Jána Kofrányho, jeho matka Júlia bola tiež učiteľka. Po získaní základného vzdelania v rodnej obci študoval na gymnáziu v Trnave. Po absolvovaní teologických štúdií pokračoval štúdiom teológie v Ostrihome, kde bol 27. júna 1863 vysvätený za kňaza. Jeho prvým kňazským pôsobiskom bola kaplánka

v Stupave. Po piatich rokoch bol v roku 1868 menovaný za farára v Zohore, kde pôsobil osemnásť rokov. Práve počas tohto obdobia uzreli svetlo sveta jeho dva vynálezy, ktoré takmer na sto rokov upadli do zabudnutia a boli objavené viac-menej náhodne. Záujem o techniku sprevádzal otca Alojza už od najútlejšej mladosti, ako študent bol vynikajúci v matematike, fyzike a prírodných vedách. Po príchode do Zohora začal rozvíjať svoju záľubu v technike, zaoberal sa teóriou i výskumom hydrauliky a svoje poznatky chcel aplikovať na nových spôsoboch pohybu parných plavidiel. Dlhoročné štúdium i výskum zavŕšil v roku 1878, keď predložil ministerstvu priemyslu a obchodu vo Viedni žiadosť o uznanie

vynálezu plutvového pohonu parolodí. Po kladnom stanovisku odborných komisií mu ministerstvo dňa 18.decembra 1880 udelilo na vynález patentovú listinu č. 35074, ktorá dávala vynálezcu ochrannú dobu jeden rok. V ten istý deň udelil cisár František Jozef I. Alojzovi Kofránymu diplom, ktorý oprávňoval vynálezcu užívať všetky práva a výhody vynálezu, tak isto aj jeho dedičom. Patentová listina i diplom sa nachádzajú v archíve farského úradu v Záhorskej Bystrici a tvoria podstatnú časť torzovitej pozostalosti po tomto skromnom veľikánovi. Kofrányho bádanie pokračovalo naďalej i v osemdesiatych rokoch 19. storočia. Výsledkom bol druhý vynález kotúčového systému pohonu parolodí z roku 1886. V jeho pozostalosti nachádzame nemecký i maďarský originál popisu tohto vynálezu, ktorý v máji 1886 prijala na posúdenie Vysoká škola technická v Budapešti. Prílohou k popisu boli aj technické nákresy.

Alojz Kofrány bol však predovšetkým kňaz, ktorý žil denne starosťami svojich farníkov. Archívne dokumenty nám už počas jeho zohorského pôsobenia dosvedčujú existenciu a činnosť kostolnej pokladnice. Zo základiny kostola sa pod vedením farára a dohľadom kostolného otca - syndika požíčovali farníkom, ale i cezpoľným peniaze na nízky 6%-ný úrok. Dlžobné úpisy nám prezrádzajú, že roľníci si požíčovali väčšie sumy peňazí v rakúsko-uhorskej zlatej mene na zveľadovanie svojich hospodárstiev, kúpu hospodárskych zvierat, stavbu domov a maštali. Podobnú činnosť vykonával i počas svojho pôsobenia v Záhorskej Bystrici.

Za farára v Záhorskej Bystrici, vtedajšej Pozsony Besztercze, bol Alojz Kofrány menovaný v roku 1886. Nahradil tak v úrade aktívneho politika, štvornásobného poslanca Uhorského snemu, dekana ThDr. Štefana Rosivála.

Osobnosť znamenitého kňaza sa plne odrážala na živote farnosti, kde mal povest skromného a dobrosrdečného muža, pripraveného podeliť sa i o to posledné. Podľa výpovedí už nežijúcich pamätníkov žil na pokraji chudoby, chodil v starej ošúchanej reverende, s chudobnými farníkmi sa delil o drevo, jedlo, peniaze i farskú záhradu. Dokon-

Patentová listina a diplom cisára Františka Jozefa I. udelený Alojzovi Kofránymu

Alojz Kofrányi v Záhorskej Bystrici

ca i cigánom bol ochotný požičať svoje husle, aby mohli ísť hrať na zábavu.

K pozostalosti Alojza Kofrányho patrí aj pozlátený strieborný kalich s paténou, ktorý dostal do daru od kňazov stupavského archidiakónatu pri oslave 50. výročia kňazskej vysviacky v roku 1913. Do dnešných dní sa zachovali aj husle na ktorých hrával a podľa pamätníkov z minulosti aj sám husle pre chudobné deti vyrábal a učil ich hrať.

Alojz Kofrányi zomrel v ťažkých časoch krátko po vypuknutí prvej svetovej vojny, 17. novembra 1914. Pochovaný je pri kaplnke sv. Kozmu a Damiána na cintoríne v Záhorskej Bystrici spoločne so svojou sestrou Hermínou, ktorá s ním žila na bystrickej fare.“

Ku životu Alojza Kofrányho v Zohore dopĺňame nasledujúci údaj: Zo zohorskej cirkevnej matriky zomrelých sa dozvedáme, že 14. marca 1885 zomrel na fare v Zohore vo veku 75 rokov otec Alojza Kofrányho Ján Kofrányi, vdovec po manželke Júlii, rodenej Jandurovej. Dňa 17. marca 1885 ho pochoval na zohorskom cintoríne záhorskobystrický dekan ThDr. Štefan Rozsíval.

Ako zaujímavosť sa snáď každému javí otázka, čo bolo impulzom ku riešeniu pohonu lodí u kňaza, ktorý prežil celý život vo vnútrozemí. U vynálezcu lodnej skrutky Josefa Ressela (1793-1857), ktorý sa narodil v Chrudimi v Čechách a bol po celý život lesníkom, sa to dá pochopiť preto, lebo bol lesmajstrom pri Jadranskom mori a testy účinnosti lodnej skrutky robil v prístavnom meste Terst. Čo ale ku tomu istému bádaniu viedlo Alojza Kofrányho? Odpoveď možno nájsť v detstve, ktoré prežil v Tomášikove. Obec Tomášikovo sa rozprestiera na brehu rieky Malý Dunaj, po ktorom sa v 19. storočí plavili lode, aby sa vyhli nebezpečnému úseku na Dunaji. Dá sa predpokladať, že v čase detstva a mladosti pozoroval plávajúce lode a záujem o ne pretrval v ňom do dospelosti, kedy už na fare v Zohore pracoval na svojich vynálezoch. V tých rokoch sa už používala na pohon lode lodná skrutka, ktorá bola patentovaná v Terste v roku 1827. Pohon lode lodnou skrutkou (tak ako pohon lietadla vrtulou) je založený na rotácii hriadeľa, ktorého koniec s vrtulou vyčnieva z lode do vody. Listy vrtule, ktoré majú tvar vtáčích krídiel, pri rotácii roztláčajú vodu, ktorá sa nad vypuklým povrchom listov zrieduže a na vydutý povrch listov sa natláča. To má za následok zníženie tlaku vody na vypuklý povrch listov a zvýšenie tlaku vody na vydutý povrch listov. Rozdiel vzájomne oproti sebe pôsobiacich tlakov vody na listy vrtule tvorí silu, ktorá poháňa loď.

Uvedeným spôsobom sa však ryby vo vode nepohybujú. Pohybujú sa pomocou plutiev, čo sú v podstate kmitajúce veslá. Všetky deje v prírode prebiehajú tak, aby sa pri dosiahnutí daného cieľa spotre-

bovalo čo najmenej energie. Ak by bol pohon vrtulou najúspornejší, ryby by sa ním iste pohybovali. Podobnou úvahou sa pravdepodobne zaoberal aj Alojz Kofrányi, ktorému ním navrhnuté zariadenie na plutvový pohon lodí patentovalo už spomenuté ministerstvo priemyslu a obchodu vo Viedni. To bolo v devätnástom storočí. V súčasnosti, v európskom patentovom spise "EP 2 225 149.B1" s názvom "Tesnenie pre plutvový pohon" vydanom 6. júna 2012 sa uvádza, že plutvový pohon lodí bol v lodnej doprave zatiaľ málo využitý, ale má vyššiu účinnosť ako pohon lodnou skrutkou, pri ktorom sú väčšie straty trením, a tým aj vyššia spotreba pohonných hmôt.

Druhý vynález Alojza Kofrányho sa týka kotúčového pohonu lodí. Inšpiráciou ku tomuto vynálezu bolo tiež funkcia vesla. Snahou Alojza Kofrányho bolo vymyslieť prenos rotačného pohybu parného stroja na posuvné pohyby lopatkou vesla. Výsledkom bol nasledujúci systém.

Na zvislom hriadeľi otáčanom parným strojom sú pod dnom lode v konštantnej vzdialenosti od seba pripevnené dva vodorovné oceľové kotúče tak, že hriadeľ prechádza ich stredom. Na spodnom kotúči zhora a na hornom kotúči zdola sú pri hriadeľi presne oproti sebe prikotvené dve vodorovné vodiace lišty. Vo vodiacich lištách je medzi kotúčmi vložená zvislá oceľová doska, ktorá je podstatne užšia ako priemer kotúčov. Doska sa môže voľne pohybovať po celej dĺžke vodiacich lišt, teda od jedného okraja kotúčov ku druhému okraju. Doska síce môže v drážkach lišt voľne kĺzať, ale pri otáčaní kotúčov je dráha jej pohybu vymedzená stabilným vodiacim zariadením prikotveným ku spodku trupu lode. Uvedené vodiace zariadenie na trupe lode ohraničuje kĺzavý pohyb dosky počas rotácie hriadeľa tak, že posuvná dráha dosky a jej natočenie zodpovedajú funkcii lopatky vesla. Systém umožňuje pohyb lode dopredu aj dozadu. Tento vynález nebol v praxi nikdy použitý, avšak podľa odborného posudku, ktorý vypracoval Ing. Štefan Horváth, CSc. po objavení vynálezov na fare v Záhorskej Bystrici má hodnotu z hľadiska histórie technických riešení pohonu lodí.

Prierez života a diela Alojza Kofrányho je uverejnený v Encyklopédii Slovenska, ktorú vydala v roku 1979 Slovenská akadémia vied.

Použité zdroje:

BESEDIČ M.: *Pripomíname si 180. výročie narodenia významnej osobnosti Záhorskej Bystrice: Alojz Kofrányi – kňaz a vynálezca*

BESEDIČ M. A KOL.: *ZÁHORSKÁ BYSTRICA V OBRAZE SIEDMICH STOROČÍ, Vydala Mestská časť Bratislava – Záhorská Bystrica v roku 2014, 326 strán, ISBN 978-80-971731-1-1.*

Fotografia a skeny patentu a diplomu Alojza Kofrányho od Martina Besediča.

Odborný posudok ku vynálezu Kotúčového systému pohonu parolodí, vypracovaný Ing. Štefanom Horváthom, CSc. v Záhorskej Bystrici 29. novembra 1953.

HLASY NÁDEJE, Farské listy sv. Petra a Pavla v Záhorskej Bystrici 2/2005
ENCYKLOPÉDIA SLOVENSKA III. Zväzok, vydala VEDA, Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava v roku 1979, 656 strán.

<https://familysearch.org/>

<https://www.dobrodruh.sk/historia-slovenska/historia-plavby-na-dunaji>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Ressel

Terézia Pavlásková a Jozef Pavlásek

Glória na cestách po Slovensku

Dňa 6.-7. septembra sa členovia cirkevného zboru Glória, rozhodli vycestovať na výlet a pozrieť si pamiatky na východnom Slovensku. Počasie nám prialo, svietilo slniečko a i keď nebolo veľmi horúco, bol to čas ako stvorený na výlet.

Navštívili sme Poprad, Spišskú Sobotu a Košice. Keďže takmer všetci členovia zboru sú dôchodci, lepšie nám bolo ísť vlakom. Ráno rýchlikom do Popradu, z Popradu vlakom do Spišskej Soboty, kde sme si prezreli krásny Kostol svätého Juraja. Kostol je postavený v čistom gotickom slohu v Spišskej Sobote, na predmestí Popradu, v Prešovskom kraji. Spolu s mestskými domami, zrekonštruovanou renesančnou zvonnicou, Mariánskym stĺpom a evanjelickým klasicistickým kostolom tvoria neodmysliteľnú súčasť Sobotského námestia. Hlavný oltár, je dielom majstra Pavla z Levoče.

Tí zdravotne zdatnejší išli zo Spišskej Soboty do Popradu pešo, ostatní išli vlakom do Popradu, kde sme boli ubytovaní. Večer sme mali prechádzku po pešej zóne a na námestí pri Bazilike sv. Alžbety, kde bola skupina ľudí. Nevedeli sme, či sa jedná o nejaké organizované stretnutie a keď sme prišli bližšie, zistili sme, že má koncert český spevák, Jozef Laufer. Koncert bol organizovaný pod záštitou mesta Poprad. Takže sme mali úžasný kultúrny zážitok, ktorý tento „šoumen“ bezpochyby predviedol.

Na druhý deň sme ráno odcestovali rýchlikom do Košíc. I v tomto meste, nás čakalo prekvapenie. Dóm svätej Alžbety je najväčší kostol na Slovensku s plochou interiéru 1 200 m² a kapacitou vyše 5 000 ľudí. Pri príležitosti 400. výročia mučeníckej smrti Košických mučeníkov v sobotu 7. septembra 2019 o 10.00 v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach, sa konala slávnostná sv. omša, na ktorej sme sa zúčastnili. Kostol bol obsadený do posledného miesta i námestie pred kostolom zaplnili pútnici i domáci obyvatelia, ktorí sledovali sv. Omšu na veľkej obrazovke pred kostolom.

Cirkev na Slovensku dostala vzácny dar. V Košiciach odhalili skutočnú podobu

tvári troch Košických mučeníkov. Tváre sv. Mareka Križina, sv. Štefana Pongráca SJ a sv. Melichara Grodeckého SJ zverejnila pri príležitosti jubilejného roka 400. výročia ich mučeníckej smrti Košická arcidiecéza.

Takže všetko sa dialo tak, aby bol náš výlet bohatý na telesné i duševné dary. Po krásnom a obohacujúcom výlete sme sa vrátili vo večerných hodinách rýchlikom z Košíc do Bratislavy, kde sme osobným vlakom prišli v neskorých hodinách domov do Zohora.

Rada by som i touto cestou poďakovala našim aktívnym dôchodcom a členom zboru, hlavne našej úžasnej sprievodkyňi Evičke Mifkovičovej, ktorá nám svojim výkladom obohatila tento výlet.

Nech jej Pán Boh dopraje hlavne pevné zdravie, aby nás jej veselých historiek, ale hlavne znalostí sprevádzala i naďalej na spoločných cestách doma i v zahraničí.

Ing. Oľga Hladíková

Mariazell

Každý človek sa rád vracia na miesta, kde sa dobre cíti. Pre zbor Glória, je takýmto miestom pútnické mesto Mariazell. Už niekoľko rokov chodíme druhú septembrovú sobotu na slovenskú sv. omšu, ktorú každoročne pripravuje kňaz ThDr. Marián Červený PhD. v maličkom mestečku v srdci Rakúska, v Hornom Štajersku, najznámejšom pútnickom mieste Mariazell. I tento rok bol 19. september, pre nás deň plný očakávania a radosti, že sa opäť stretieme s ostatnými pútnikmi na posvätnom mieste, kde sa cítime ako doma. Na tomto mieste pocítite na vlastnom tele, striedanie radosti so smútkom, nádeje s neistotou, ale hlavne hlbokú vieru a silu na prežitie každodenných príbehov.

I keď naše kroky už nie sú také svižné, v pomalom kroku človek dokáže viacej rozmýšľať. Tento rok sa v bazilike stretli nielen pútnici zo Slovenska, ale prišiel i nitriansky diecézny biskup, Mons. Viliam Judák, ktorý celebrou sv. Omšu. Náš zbor sprevádzal, ako každoročne, svojím spevom liturgiu celej omše a opäť nádherný hlas lesného rohu nášho Jakubka Badrnu znel bazilikou pred omšou i počas slávenia liturgie. „Pokoje v srdci a slniečko v duši“, tento pocit doslovne sprevá-

dza všetkých, ktorí na toto miesto prídu. Slniečko nás neopustilo ani vonku. Počasie sa nám opäť vydarilo a preto Krížová cesta i celý deň bol pre všetkých obrovským povzbudením.

Jeden blahodárny deň sa pre nás i všetkých pútnikov síce skončil, ale už teraz sa tešíme, ak nám Pán Boh dopraje zdravie, na opätovné stretnutie v budúcom roku.

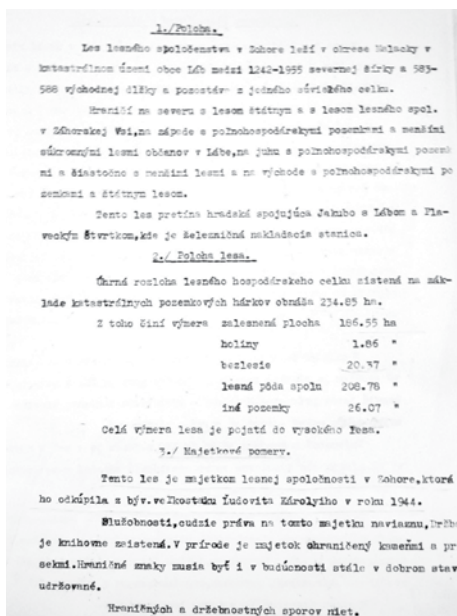
Ing. Oľga Hladíková

Lesné spoločenstvo Zohor – pozemkové spoločenstvo

Vznik a história

V období rokov 1930-1944 založila skupina obyvateľov na čele s Jánom Kovárom (č.d. 472), Fabiánom Rybárom a Tomášom Havranom Lesné spoločenstvo Zohor (v niektorých dokumentoch sa objavuje aj názov Lesné družstvo v Zohore). Združovalo obyvateľov obce, ktorí nevlastnili les a nemali tak odkiaľ brať drevo, ktoré bolo v tomto období veľmi dôležité pre život.

Keďže lesy v okolí patrili Urbáru, tak Spoločenstvo požiadalo Ministerstvo zemdelství o pridelenie lesa. Ministerstvo im pridelo 175 k.j. z lesného revíru Lozorno a 130-160 k.j. z lesného revíru Stupava. Počas vojny Štátny pozemkový úrad v Bratislave pôvodné rozhodnutie Ministerstva zrušil a prideliť Spoločenstvu les vo výmere 335 k.j. z lesného revíru Láb. Spoločenstvo začalo rokovania s vlastníkom lesa, grófom Ľudovítom Károlyim, z veľkostatku Stupava.

Rozpadnuté budovy, kde pôvodne stála pôvodná hájovňa

Spoločenstvo prvou kúpnu zmluvou kúpilo les v spomínanej výmere 335 k.j. za cenu 1 005 000 Kčs. (192 ha 78 a). Na začiatku roku 1945 druhou kúpnu zmluvou gróf predal Spoločenstvu hájovňu s príslušenstvom a ďalší les vo výmere 86 k.j. 304 š.s. (49 ha 59 a) za cenu 585 880 Kčs. Spoločenstvo riadne užívalo spoločný les vo výmere 234 ha 852 a. Táto rozloha sa rozdelila na podiely, podľa záujemcov o kúpu. Vytvorilo sa tak 422 podielov a 161 podielnikov.

V roku 1953 vplyvom politických zmien JRD Zohor prevzalo všetkú písomnú agendu od Lesného Spoločenstva v Zohore a prakticky mu znemožnilo vykonávať ďalšie práce v lese. Zo zákona boli v roku 1958 lesy vo vlastníctve Spoločenstva odovzdané do obhospodarovania Krajskej správy lesov Bratislava-Pezinok a všetky spoločenstvá vrátane Lesného spoločenstva Zohor boli zrušené.

Obnova Spoločenstva

Lesné Spoločenstvo sa obnovilo po nežnej revolúcii v roku 1991, keď sa obnovil výbor Spoločenstva vedený predsedom Matejom Šteffekom za účelom navrátenia lesného majetku v katastrálnom území obce Láb. Keďže naši predkovia v dobe kúpy pravdepodobne nemali dostatok peňazí, alebo kvôli inej príčine nebol uskutočnený zápis do pozemkovej knihy. Zrejme z tohto dôvodu sa v archívoch našla iba druhá kúpna zmluva. Preto sa Spoločenstvu v súčasnosti podarilo navrátiť iba les z druhej kúpnej zmluvy. Les z prvej kúpnej zmluvy je vo vlastníctve Lesov SR a štátu.

Omladina rastúca na pozemkoch vo vlastníctve Spoločenstva

Časť hospodárskeho plánu lesa na roky 1952-1962

Súčasnosť

V roku 2018 bol zvolený nový Výbor Spoločenstva v zložení Stanislav Bertovič, Martin Havlík, Miroslav Valovič, Ing. Vladimír Struhár a Róbert Zálesňák ml.

Títo členovia sa aj naďalej snažia o navrátenie pôvodného lesného majetku, aby Spoločenstvo vlastnilo pôvodnú výmeru 234 ha a 852 a. Popritom spolupracujú s orgánmi štátnej správy, aby Spoločenstvo aj naďalej riadne fungovalo v súlade so zákonom č. 97/2013 o pozemkových spoločenstvách. Každoročne sa uskutočňujú Zhromaždenia podielnikov s občerstvením, pripravuje sa internetová stránka...

prpravuje sa internetová stránka...

Polovnička chata na pozemkoch vo vlastníctve Spoločenstva

Výzva pre podielnikov a občanov Zohora !!!!

Vo svojom voľnom čase členovia Výboru Spoločenstva navštevujú archívy a hľadajú prvú kúpnu zmluvu, alebo iné zmienky o Spoločenstve, ktoré by pomohli. Zrejme však niekomu záležalo na tom, aby sa všetko stratilo... Veľmi by Spoločenstvu pomohlo, ak by sa u niekoho doma „na povale“ našli nejaké dokumenty týkajúce sa Spoločenstva a bol by ochotný ich Spoločenstvu poskytnúť.

Snažíme sa o stabilizáciu členskej základne Spoločenstva. Chceme zabrániť tomu, aby sa nám začali podiely v Spoločenstve drobiť na malé časti. Chceme docieľiť najmä to, aby jeden podielnik mal minimálne jeden podiel. Spoločenstvo si bude samo viesť evidenciu podielnikom. Touto cestou by sme chceli požiadať hlavne našich starších členov, aby svoje podiely prenechali svojim deťom. Aby sa mladí priučili a v budúcnosti sa mohli dobre starať o majetok, na ktorý sa ich predkovia nadreli. Totiž až po tých návštevách v archívoch si človek uvedomí ako bolo v minulosti náročné mať majetok a plniť podmienky, ktoré si úrady kládli. Nevravím, že v súčasnosti je to ľahšie ☺.

Na záver by som chcel poďakovať p. Stanislavovi Bertovičovi za jeho entuziazmus a výdrž, s ktorou bojuje za získanie celého pôvodného majetku Spoločenstva.

Martin Havlík
tajomník, Lesného spoločenstva Zohor - pozemkové spoločenstvo

1 z 2 sond spoločnosti Nafta a.s. na pozemkoch Spoločenstva

Prehľad vývozu odpadov v Zohore za prvý polrok 2020

Dátum	Deň	Interval zvozu 1x	Interval zvozu 2x	Interval zvozu 4x	Plasty	Papier
7.1.2020	Utorok		X	X		
13.1.2020	Pondelok			X		
20.1.2020	Pondelok	X	X	X		
24.1.2020	Piatok				X	
27.1.2020	Pondelok			X		
3.2.2020	Pondelok		X	X		
10.2.2020	Pondelok			X		
17.2.2020	Pondelok	x	X	X		
20.2.2020	Štvrtok					X
21.2.2020	Piatok				X	
24.2.2020	Pondelok			X		
2.3.2020	Pondelok		X	X		
9.3.2020	Pondelok			X		
16.3.2020	Pondelok	X	X	X		
20.3.2020	Piatok				X	
23.3.2020	Pondelok			X		
30.3.2020	Pondelok		X	X		
6.4.2020	Pondelok			X		
14.4.2020	Utorok	X	X	X		
17.4.2020	Piatok					X
18.4.2020	Sobota				X	
20.4.2020	Pondelok			X		
27.4.2020	Pondelok		X	X		
4.5.2020	Pondelok				X	
11.5.2020	Pondelok	X	X	X		
15.5.2020	Piatok				X	
18.5.2020	Pondelok			X		
25.5.2020	Pondelok		X	X		
1.6.2020	Pondelok			X		
8.6.2020	Pondelok	X	X	X		
15.6.2020	Pondelok			X		
22.6.2020	Pondelok		X	X		
25.6.2020	Štvrtok					X
26.6.2020	Piatok				X	
29.6.2020	Pondelok			X		

SKLO sa bude vyvážať raz mesačne

Zber BIO odpadu:
December 2019 - 14. marec 2020
Sobota 10,00 - 14,00

Separujte sviečky správne

Už niekoľko rokov sú na Zohorskom cintoríne umiestnené nádoby určené na zber odpadových sviečok. Informácia, čo do nádob patrí je uvedená na každej nádobe. Napriek tomu veľa sviečok končí v kontajneroch, ktorých obsah putuje na skládku. Zbytočne.

Cieľom zberu odpadových sviečok nie je len recyklácia vosku, ale recyklácia čo najväčšieho objemu odpadu, ktorý tak nemusí skončiť na skládke. Samozrejme prihliadnuc aj na iné okolnosti a najmä ekonomickú udržateľnosť takejto recyklácie. Čo všetko do nádob na odpadové sviečky patrí a čo nie?

Kontajner na sviečky

Môžete vhadzovať:

- sviečky, či už použité alebo nepoužité,
- obaly (kahance) zo sviečok, aj keď sú prázdne,
- vosk (ak prinesiete z domu kúsky vosku, dajte ho do sáčku, inak zašpiní ostatný obsah kontajnera a sťažuje tým separáciu),
- plastové a kovové vrchnáky, alebo spodky svietnikov,
- elektrické sviečky,
- zapaľovače.

Do nádob nepatrí:

- sklo (črepy veľmi sťažujú separáciu),
- kvety umelé alebo živé,
- zápalky,
- akýkoľvek iný odpad.

Čím môžete tejto recyklácii pomôcť:

- informujte ostatných návštevníkov cintorína,
- ak je nejaká nádoba plná, napíšte na číslo uvedené na etikete, alebo FB stránku (treba uviesť ktorý cintorín),
- vkladajte menšie kahance do väčších (šetrí sa tým miesto v nádobách),
- ak s tým nemáte problém, upracte po menej uvedomelých návštevníkoch a povkladajte sviečky z kontajnerov určených na komunálny odpad do nádob na sviečky,
- kupujte recyklované sviečky (bez toho je snaha o recykláciu zbytočná).

REPARAF

Sviečky na nesprávnom mieste

Výsledky FC Zohor

VI. liga seniori (S6V)						
1	OFK Vysoká pri Morave	10	8	1	1	39:12
2	ŠK Gajary	10	8	0	2	45:9
3	ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	10	7	0	3	23:12
4	FK Záhorská Ves	10	6	0	4	23:16
5	FC Zohor	10	5	2	3	28:18
6	FK Malé Leváre	10	4	2	4	25:18
7	Obecný futbalový klub OFC 014 Vínosady	10	4	0	6	17:42
8	FKM Stupava	10	3	2	5	32:21
9	FK v Sološnici	10	3	1	6	22:30
10	FC Suchohrad	10	2	1	7	13:46
11	TJ NV Pernek	10	0	1	9	5:48

BFZ - PRÍPRAVKA sk. A - MA (PRMA)						
1	FC IMAS	7	7	0	0	54:10
2	TJ Záhoran Jakubov	7	5	0	2	26:17
3	TJ Záhoran Kostolište	7	4	0	3	45:20
4	ŠK Gajary	7	4	0	3	22:17
5	FC Zohor	7	4	0	3	34:41
6	Obecný športový klub Láb	7	2	0	5	27:35
7	OFK Vysoká pri Morave	7	1	0	6	19:45
8	OŠK Plavecký Štvrtok	7	1	0	6	9:51

Mladší žiaci (MZV)						
1	TJ Záhoran Jakubov	11	9	1	1	60:12
2	TJ Veľké Leváre	11	9	0	2	57:9
3	ŠK Závod	11	8	0	3	52:27
4	FK Studienka	11	8	0	3	27:21
5	FC Zohor	11	6	0	5	27:23
6	ŠK Žolík Malacky B	11	6	0	5	24:23
7	TJ Sokol Borský Mikuláš	11	5	2	4	45:35
8	TJ Slovan Šaštín - Stráže	11	5	1	5	30:22
9	FC Rohožník	11	4	1	6	24:34
10	FKM Stupava	11	2	1	8	20:58
11	ŠK Gajary	11	1	0	10	10:50
12	FK v Sološnici	11	0	0	11	5:67

III. liga Starší dorast - U19						
1	ŠK Bernolákovo	13	11	0	2	52:10
2	ŠK Žolík Malacky	13	9	3	1	46:12
3	PŠC Pezinok	13	9	3	1	27:9
4	Lokomotíva Devínska Nová Ves	13	9	1	3	43:21
5	FK Rača Bratislava	13	6	2	5	26:22
6	FK Slovan Most pri Bratislave	13	6	1	6	33:31
7	OFK Dunajská Lužná	13	5	2	6	33:32
8	NMŠK 1922 Bratislava	13	5	1	7	26:24
9	FC Ružinov Bratislava	13	4	4	5	23:22
10	FK Inter Bratislava B	13	5	0	8	26:40
11	FC Petržalka B	13	3	5	5	23:28
12	FK Slovan Ivanka pri Dunaji	13	3	2	8	11:34
13	ŠK Lozorno, FO	13	1	2	10	8:59
14	FC Zohor	13	0	4	9	11:44
15	MŠK Iskra Petržalka(odstúpené)	0	0	0	0	0
16	FC Rohožník(odstúpené)	0	0	0	0	0

Výsledky HBK Roconaba Zohor

Liga mladších žiakov 2019-2020								
Skupina MORAVA JUH								
Poř.	Název týmu	Z	V	VP	R	P	Skóre	B
1.	SK Sudoměřice	10	8	0	1	1	39:17	25
2.	HBK Kyjov	10	7	0	1	2	42:19	22
3.	HBC Hodonín	12	4	1	0	7	23:46	14
4.	HBK Roconaba Zohor (SVK)	10	2	2	1	5	21:24	11
5.	Eagles Brno	6	0	0	0	6	9:28	0

Liga starších žiakov 2019-2020								
Skupina MORAVA								
Poř.	Název týmu	Z	V	VP	R	P	Skóre	B
1.	Eagles Brno	14	12	0	0	2	88:17	36
2.	HBK Medokýš Martin (SVK)	10	9	0	0	1	101:14	27
3.	HBK Roconaba Zohor (SVK)	14	7	0	0	7	78:67	21
4.	HBC Hodonín	8	6	0	0	2	37:19	18
5.	HBK Kyjov	12	6	0	0	6	55:54	18
6.	Hbk INTEVO Karviná	12	4	0	0	8	55:82	12
7.	HBC Malenovice	14	4	0	0	10	63:94	12
8.	TJ Sokol Poruba	12	0	0	0	12	11:141	0

Začíname 9:30 vo štvrtok!

Štefanský volejbalový turnaj 26. december 2019

OZ Roconaba a priatelia volejbalu pozývajú všetkých nadšencov na tradičný **Štefanský volejbalový turnaj** v telocvični Základnej školy Albína Brunovského v Zohore.

Hráči sa môžu registrovať od 9 - 9:30 hod priamo v telocvični.
Štartovné je na osobu 3 €.

Bude náhodné losovanie jednotlivých hráčov do tímov. Ceny pre víťazov a pitný režim je zabezpečený. Občerstvenie si treba priniesť.

Na facebooku bude vytvorená udalosť, kde sa bude zisťovať predbežný záujem účastníkov. Na všetkých sa veľmi tešíme.

Cirkevný spevácky zbor

Glória

pozyva všetkých svojich priateľov,
priaznivcov a ľudí dobrej vôle na

*Vianočný
koncert*

dňa **26. 12. 2019** o **15:00** hod.

v rímskokatolíckom kostole
sv. Margity Antiochijskej v Zohore

Tešíme sa na stretnutie.

Dňa **6. 1. 2020**
v poobedných
hodinách sa uskutoční
v Zohore koledovanie
„Dobrá novina“

Rodiny, ktoré majú záujem prijať
koledníkov do svojich príbytkov, môžu
hodiť lístok s menom a adresou do
krabice, ktorá sa nachádza v kostole
pri Katolíckych novinách. Prihlásiť sa
môžete do konca decembra.

**ZÁKLADNÁ ŠKOLA ALBÍNA BRUNOVSKÉHO
V SPOLUPRÁCI**

S OBECNÝM ÚRADOM V ZOHORE

**POZÝVA VŠETKY DETI OBCE NA
OBECNÝ**

KARNEVAL

TRADIČNÉ REMESLÁ A POVOLANIA

KEDY: 18. JANUÁR 2020 O 15:00

KDE: KULTÚRNY DOM V ZOHORE

**ČAKÁ VÁS DJ KERAM, BOHATÁ
TOMBOLA, SLADKÉ ODMENY**

VSTUPNÉ ĽUBOVOLNÉ

10. MUZIKANTSKÝ PLES

24. január 2020 (piatok)

Kultúrny dom v Zohore

Začiatok: 19:30

Host' večera: **prekvapenie**

**KUMPANOVÍ MUZIKANTI a súrodenci BAŤKOVÍ,
ZÁHORIEŇKA, FRYŠTÁCKA JAVOŘINA, BOROVIEŇKA,
Ľudová hudba DUDÍCI, Folklórny súbor LÁBJAN,
Mužáci z Lanžhota, Pollák BAND**

FOTOKÚTIK, súťaž - „Spívá ceuj sál“, bohaté občerstvenie, predaj CD a DVD, autogramiáda...

● **Vstupné: 35 €**

● **V cene je:** hudba, program, prípitok, večera, víno, slivovica, minerálka, polnočná kapustnica

Vstupenky sú zlosovateľné

Predpredaj vstupeniek a rezervácia stolov:

0948 333 059 Kultúrny dom v Zohore

0905 949 360 DH Záhorienka

PodĎakovanie

Dňa 12. októbra 2019 sa v „Margit bare“ v Zohore uskutočnilo po 51 rokoch stretnutie spolužiakov, ktorí ukončili povinnú 9-ročnú školskú dochádzku v r. 1968 na ZŠ v Zohore. Podujatia sa zúčastnili takmer všetci žijúci bývalí spolužiaci (10 zomrelo) a prebiehalo vo všetkej dôstojnosti a noblese, aké sa na takéto stretnutie patrí. Napriek nášmu „pokročilejšiemu“ veku sa „mladický výzor“ spolužiakov ani veľmi nezmenil resp. nie do takých rozmerov, aby sme sa navzájom nespoznali.

Stretnutie sa nieslo v duchu opätovného oživenia krásnych spomienok na časy „dávno minulé“, keď sme dreli školské lavice a spolu zdieľali veselé, menej príjemné, ale aj smutné chvíle života „študentského“, ktoré sme však vzhľadom na naše mladé letá brali s nadhľadom a bez zbytočných starostí. Pozoruhodné boli aj duchovné slová nášho spolužiaka p. farára Stanislava Sabola počas slávnostnej omše, keď hovoril ako jeden z nás, najmä o potrebe nie toho materiálneho, ale hlavne o pestovaní dobrých medziľudských vzťahov, ktoré sú základom pre zdravý vývoj spoločnosti.

V individuálnych i spoločných rozhovoroch sme samozrejme hovorili aj o súčasnosti, o tom, ako kto žije, ako mu slúži zdravie, ako sa darí rodinám, ale aj o záujmoch a skromných ambíciách do budúcnosti.

Stretnutia sa zúčastnili aj naše pani učiteľky Debnárová a Zálesňáková, ktoré si na počudovanie nás všetkých pamätali veľa zo školského života prežitého s nami.

Podujatie bolo po organizačnej stránke výborne pripravené a zvládnuté, za čo treba vysloviť veľké a úprimné poďakovanie organizačnému výboru v zložení: Magda Vrablecová (rod. Cabadajová), Otília Cabadajová (rod. Horecká), Elena Haramiová (rod. Kostková), Marta Miškovičová (rod. Kovárová), Stanislav Bertovič, Jozef Fóra, Stanislav Bojkovský.

V mene spolužiakov napísala Anna Klimentová (rod. Vlčková)

Jedno „VEĽKÉ ĎAKUJEM!“

... patrí všetkým rodičom, deťom a ich šikovným rukám, ktoré nám vyzdobili a skrášlili prostredie našej materskej školy. Prekrásne tekvicové strašidielka lemovali chodníky a vstupnú bránu do „nášho detského kráľovstva.“ Deti ho nazvali „STRAŠIDIELKOVO“. Bolo ťažké vybrať „najkrajšie“, lebo všetky boli tvorené s láskou. Veď je to pre „naše deti“!

Táto akcia je dôkazom peknej spolupráce rodiny a materskej školy. A tá je veľmi dôležitá.

Ak chceme pripraviť dieťa na život v spoločnosti musíme rešpektovať potreby dieťaťa, spoločnými silami vzdelávať, vychovávať a vytvárať podmienky pre blaho všetkých detí.

... Ešte raz jedno „VEĽKÉ ĎAKUJEM!“

Lubica Mikušová, riaditeľka MŠ

POĎAKOVANIE DARCOM KRVI

Rozhodnúť sa prísť darovať krv je naozaj ušľachtilá vec, ktorá má neoceniteľný význam, pretože môže zmeniť, zvrátiť osud iného človeka a zachrániť mu život aj napriek tomu, že jedinou odmenou pre darcu je dobrý pocit. Tejto najzaujímavejšej tekutiny naozaj nikdy nie je dosť. Vďaka spolupráci s obcou Zohor aj v tomto roku zorganizovala MSČK Zohor tri veľmi úspešné odbery krvi na ktoré prišlo celkom 89 darcov z toho bolo 58 ľudí prvýkrát darovať krv u nás. V tomto roku od nás putovalo 103 „balíčkov“ krvi s nevyčísliteľnou hodnotou. Ak máte záujem rozšíriť rady darcov vhodnou príležitosťou bude niektorý spoločný odber v roku 2020.

Termíny darovania: 24. 2. 2020

19. 6. 2020

23. 10. 2020

Všetkým darcom srdečne ďakujeme za Váš šľachetný postoj k životu a prajeme veľa zdravia, sily a ochoty ďalej pomáhať.

M. Baďurová

Vianočné trhy

14.12.2019

od 15.00 hod. do 20.00 hod.

pred KD Zohor

**POZÝVAME VÁS NA STRETNUTIE S PRIATEĽMI
PRI PUNČI OD STAROSTU,
KTORÉ SPRÍJEMNIA VIANOČNÉ MELÓDIE
V PODANÍ DETSKEJ HUDOBNEJ SKUPINY VEGA,
ŽIAKOV ZŠ ZOHOR, SZUŠ LOZORNO
A DYCHOVEJ HUDBY ZÓHRANKA**

V PONUKE VIANOČNÝCH TRHOV BUDE:

**VARENÉ VÍNO, MEDOVINA, VIANOČNÉ MAŠKRTY
A INÉ VOŇAVÉ ŠPECIALITY
TEŠIA SA NA VÁS PREDAJCOVIA REMESELNEJ VÝROBY
A DOMÁCICH PRODUKTOV**

ORGANIZÁTORI

Obec Zohor a Obecné zastupiteľstvo v Zohore